

Trump er faldet for et britisk krigskup; Amerikanere må omstøde det

Leder fra LaRouche PAC, 10. april, 2017 – Kinas præsident stod bogstavelig talt ved præsident Donald Trumps side i et nyt paradigme, der hastigt udvikler sig, med produktiv, økonomisk vækst, videnskabeligt fremskridt og optimisme for fremtiden, som den deprimerede amerikanske befolkning har desperat brug for. I stedet lod præsident Donald Trump sig narre af den britiske imperieillusion om en »unipolær verden« og med briterne, der er besat af ideen om at få Amerika til at gå i krig.

Præsident Trumps chokerende, totale kovending, inden for en enkelt uge, i forhold til sin årelange, stærke opposition mod de katastrofale Bush-Obama-krige for regimeskifte, blev frembragt af britiske svindelnumre. De falske påstande om russisk kontrol over Trump kommer alle sammen fra britisk efterretnings-»rapporter« og »-dossierer« og har bevirket, at han har mistet kontrollen over sit eget Nationale Sikkerhedsråd og fået hans få allierede i Kongressen til at kapitulere. Under hele Trumps kortvarige præsidentskab har britiske regeringsfolk uophørligt krævet »alliansens« militærangreb mod Syrien og nye sanktioner mod Rusland. Med præsidentens meddelelser af 30. marts om, at hans politik ikke gik ud på at »regime-udskifte« Assad i Syrien, gik de britiske og amerikanske allierede, såsom senatorerne McCain og Rubio, amok og kastede sig over »bombningen i Idlib med kemiske våben« i Syrien. Denne kunne i sig selv meget vel have været et svindelnummer, hvis ENESTE kilde til bevis er de af britiske intelligens skabte og finansierede »Hvide Hjelme«, der opererer i syriske territorier, som kontrolleres af jihadistiske ekstremister.

EIR'stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har, lige siden den dag, da den libyske præsident Gaddafi blev væltet og myrdet af et britisk/fransk/Obama-kup i 2011, advaret om, at disse krige for regimeskifte var en march hen imod et mål, der hedder global krigskonfrontation med Rusland i særdeleshed, og også med Kina. Trump var fast besluttet på at standse denne trussel; nu er den, med denne britiske manipulation, vendt hævnende tilbage.

Som LaRouche bemærkede, så må præsident Trump nu afholde et topmøde med den russiske præsident Putin for at omstøde denne britiske march mod verdenskrig. Kreml har sagt, at Putin ikke vil mødes med den amerikanske udenrigsminister Tillerson i Moskva på onsdag, til trods for, at Tillerson har holdt stand mod den katastrofale politik for regimeskifte. Der må komme et Trump-Putin topmøde.

Det, vi ser her, er, at USA's præsident lod sig narre af britisk imperialisme, den imperialisme, mod hvilken vi amerikanere udkæmpede vores Revolution, og det angloamerikanske dogme »verdens politibetjent«, som præsident Franklin Roosevelt forkastede.

Det amerikanske folk må nu komme sammen imod krige for regimeskifte – som de gjorde i 2013, da de forhindrede Obama i at bombe Syrien. Men mere endnu: de må komme sammen *for* den idé, som præsident Trump er begyndt at forsvare: det »Amerikanske Økonomiske System«, der går tilbage til Alexander Hamilton; til Clay og Lincoln; og som i dag betyder et partnerskab med Kinas Nye Silkevej og en gennemførelse af LaRouches »Fire Love til nationens redning«.

Det er formålet med Schiller Instituttets todages konference i New York City kommende torsdag og fredag; og formålet med vore aktivisters landsdækkende mobilisering for at lægge pres på Det Hvide Hus. Trump må rydde ud i sit hus for fortalere, der er agenter for briternes krigskonfrontation med Rusland; og vende tilbage til kampagnen for det Amerikanske System.

Topmøde mellem Xi og Trump slutter i skyggen af USA's missilangreb

10. april, 2017 – Topmødet mellem USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde til hensigt at skabe grundlaget for en tæt relation mellem disse to, store lande, for at løse deres uoverensstemmelser og samarbejde om menneskehedens fremskridt. Den amerikanske præsidents pludselige beslutning om at bombe Syrien på fuppåskuddet om, at Syrien anvendte kemiske våben, forstyrrede imidlertid ikke forhandlingerne. Alt imens den kinesiske delegation må være blevet totalt overrasket af denne betydningsfulde militæroperation midt i dette vigtige møde, besluttede de ikke at slække på deres fokus, efter at præsident Trump informerede præsident Xi om bombningen efter statsbanketten om aftenen, den 6. april. Møderne fortsatte med den kinesiske delegation den følgende morgen som planlagt og sluttede tidligt på eftermiddagen.

Kemien mellem de to ledere var god. De havde allerede tidligere etableret et godt forhold gennem deres gensidige korrespondance og telefonsamtaler. Der var mange smilende ansigter under pauserne med pressen, under afbrydelserne i de mere seriøse diskussioner. Præsident Trump sagde, at de to ledere havde udviklet et »fremragende« forhold, og at »mange potentielt meget vanskelige problemer vil forsvinde«. Præsident Xi var også meget tilfreds med den modtagelse, som hans delegation, der omfattede fire medlemmer af Politbureauet, havde fået af præsidenten. Topmødet, sagde han, »var af enestående vigtig betydning for de kinesisk-amerikanske relationer«.

»Præsident Trump har gjort fremragende forberedelser til vort lands repræsentanter og gav os en varm modtagelse«, sagde Xi.

»Vi har for nylig haft dybtgående og udstrakte kommunikationer til dette formål og kom til mange fælles punkter for forståelse, af hvilke den vigtigste var at intensivere vort venskab og bygge en form for tillid, der svarer til den kinesisk-amerikanske, praktiske relation og det kinesisk-amerikanske venskab.«

Præsident Trump havde også det meste af sin regering med sig på topmødet, inklusive udenrigsminister Rex Tillerson, forsvarsminister James Mattis, finansminister Stephen Mnuchin og handelsminister Wilbur Ross. Præsident Xi overrakte også en invitation til præsident Trump til at besøge Kina i år, som præsident Trump omgående accepterede. Præsident Xi inviterede ligeledes den amerikanske præsident til at tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet.

De to præsidenter etablerede ligeledes en ny ramme på regeringsniveau for forhandlinger, den Omfattende Dialog mellem USA og Kina, som de selv vil styre. Denne funktion vil erstatte den foregående Strategiske Dialog mellem USA og Kina, som Trumps folk kritiserede som værende en »sludrekomsammen« uden praktiske resultater. Med dette nye format håber de at virkeliggøre konkrete resultater inden for kort tid. Dialogen vil have fire grundpiller: Dialogen om Diplomati og Sikkerhed; den Omfattende Økonomiske Dialog; Dialogen om Retshåndhævelse og Cyber-sikkerhed; og Dialogen om Sociale og Kulturelle Spørgsmål.

De to præsidenter havde diskuteret de vigtige spørgsmål inden for handel og har besluttet at udvikle en 100-dages handleplan for handel med Kina, som ville have »vej-stationer for præstationer langs vejen«, iflg. finansminister Stephen Mnuchin. Der var også en diskussion om investering og fjernelse af de forhindringer, der stadig er for opnåelse af en regulær, bilateral investeringstraktat mellem de to lande.

Udenrigsminister Tillerson har ligeledes indikeret, at en længere diskussion havde fundet sted om det nordkoreanske atomprogram, med en fornyet forpligtelse fra begge sider til en atomvåbenfri Koreansk Halvø og øget samarbejde omkring at overbevise nordkoreanerne om at opgive deres program, selv om der ikke var nogen »pakkeaftale« om spørgsmålet, sagde han. Tillerson sagde, at præsident Xi var enig i det amerikanske synspunkt om, at denne situation har nået et meget alvorligt stadie.

Alt imens topmødet syntes at have opnået de afgrænsede mål, det var opstillet, med at etablere en god arbejdsrelation gennem en grundig diskussion af de spørgsmål, der deler de to lande, så er der stadig en skygge fra angrebet mod Syrien. Visse kinesiske analytikere har allerede givet udtryk for en mistanke om, at operationen blev timet til at understrege, at USA er fast besluttet på, om nødvendigt at anvende militær aktion imod den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), hvis denne trussel består, og således lægge pres på Kina for at indtage en hårdere linje mod dets nordkoreanske nabo. Selv om ingen bør være tåbelig nok til at tro, at et militærangreb mod Nordkorea, i modsætning til Syrien, kunne gennemføres uden en omgående gengældelse fra Nordkorea. Den ensidige udøvelse af amerikansk magt i Mellemøsten sendte også et subtilt budskab om, at »en ny relation mellem stormagter«, som Kina har ønsket, en relation, der bygger på ligestilling, stadig er et fjernt mål.

Det Kinesiske Udenrigsministeriums respons på angrebet var usædvanlig tavs. Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, gentog 8. april, at Kina er modstander af anvendelsen af kemiske våben »af noget land, nogen organisation eller person, til noget som helst formål og under nogen som helst omstændigheder«. Samtidig sagde hun, at spørgsmålet fortjente en grundig FN-undersøgelse for virkelig at afgøre, hvem, der havde ansvaret, »og som på basis af solide beviser kan nå frem til en konklusion, der kan bestå

historiens og kendsgerningernes prøve«.

I øjeblikket synes både »historien og kendsgerningerne« at være beroende på påskuddet for det militære angreb. Præsident Trump bør agte på den amerikanske filosof, George Santayanas ord, »De, der ikke lærer af historien, er dømt til at gentage den«. Og det ser ud, som om dette meget vel kunne blive en gentagelse af George W. Bush' hasten mod krig, igen baseret på fuphistorien med »masseødelæggelsesvåben«, med mindre den kurs, man er slået ind på, hurtigt lægges om. Og der er ingen tvivl om, at kinesiske militærstrateger nøje vil følge udviklingen i den amerikanske præsidents pludselige skift, for at få frem, hvilken betydning, det har for dem – og hvad konsekvenserne af denne meget uberegnelige og farlige, militære eskalering, er.

(Ovenstående artikel af William Jones vil forekomme i det kommende nummer af Executive Intelligence Review, EIR.)

POLITISK ORIENTERING den 10. april 2017: Briterne stod bag løggen om giftgas- angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterrettingsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ... og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?«

Lyndon LaRouche kræver omgående topmøde mellem Trump og Putin for at standse briternes

fremstød for Tredje Verdenskrig

Leder fra LaRouche PAC, 9. april, 2017 – Lyndon LaRouche advarede i dag om, at der i USA i øjeblikket er en proces i gang, der køres af briterne, for et statskup imod Trump-administrationen, et statskup, der truer med at forvandle det dumme og farlige luftangreb mod Syrien den 6. april til en fuldt optrappet, termonuklear konfrontation med Rusland og Kina.

Det er de britiske skiderikker, der, med deres løgne og falske efterretninger, fik præsident Trump til at angribe Syrien, hævdede LaRouche. Vi må ødelægge det britiske system og alle deres interesser i USA, udtalte han. Vi må nu samle USA om at komme tilbage til den kurs, som Trump var begyndt at udstikke for landet, med samarbejde med Rusland og Kina omkring det Amerikanske Systems økonomiske politik, inklusive en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-princip fra 1933.

Trump og Putin bør omgående afholde et topmøde for at adressere krisen, sagde LaRouche, og dermed kortslutte hele den britiske operation. LaRouche støttede stærkt kommentarerne i denne weekend fra den tyske veteranstatsmand, Willy Wimmer, tidligere statssekretær for det Tyske Forsvarsministerium, som advarede om, at »folk er bange for en global krig, en Tredje Verdenskrig« og fremførte, at »den aktuelle dramatiske situation er en mulighed for, at de russiske og amerikanske statsoverhoveder mødes så snart som muligt«.

Der kan ikke herske tvivl om, at briterne står bag sidste uges chokerende kovending i Trumps politik. Britiske topregeringsfolk kroer sig åbenlyst over deres præstation til dato. For eksempel udgav den britiske forsvarsminister Michael Fallon en kronik i Londonavisen *Sunday Times* den 9. april, hvor han storpralede med, at »den britiske og amerikanske

regering har været i tæt kontakt på alle niveauer før og efter angrebene ... USA's forsvarsminister Jim Mattis ringede til mig for at delagtiggøre mig i deres vurdering af regimets skyld. Sammen gennemgik vi de muligheder, som de overvejede.«

Den 8. april hævdede den britiske udenrigsminister Boris Johnson ligeledes, at han koordinerede alt med sin amerikanske modpart, udenrigsminister Rex Tillerson, inklusive Johnsons teatraliske aflysning af sit planlagte besøg i Moskva. »Jeg har detaljeret diskuteret disse planer med udenrigsminister Tillerson«, pralede Johnson. »Han vil besøge Moskva som planlagt og, efter G7-mødet [i Lucca, Italien, den 10.-11. april], vil være i stand til at levere dette klare og koordinerede budskab til russerne.«

En artikel i dag i *Sunday Times*, der ledsager Fallons kronik, forklarer, hvad dette budskab vil blive: »Storbritannien og Amerika vil i denne uge direkte anklage Rusland for medskyldighed i krigsforbrydelser i Syrien og kræve, at Vladimir Putin trækker tæppet væk under Bashar al-Assads blodgennemvædede regime.« Fallon skrev desuden: »Rusland har et stedfortræder-ansvar for hvert eneste, civile dødsfald i sidste uge« og tilføjede, at Putin nu må overholde programmet ved at indvilge i at vælte Assad-regeringen.

Chancerne for, at Putin går med til dette britiske krav, er lig nul. Chancerne for, at situationen nu vil gå ind i en opadgående spiral, mod en termonuklear konfrontation – enten i Mellemøsten eller omkring den Koreanske Halvø – er betydeligt større end nul, så længe briterne står ved roret.

Efter at have fået Trump til at angribe Syrien, baseret på deres løgne, er briterne nu også i færd med at orkestrere en oppositionsstorm mod præsident Trump i det Demokratiske Partis Obama-fløj, som kræver, at Trump stilles for en rigsret pga. sin fremfærd i Syrien. Trumps handlinger i denne uge har også svækket ham politisk blandt sit eget, politiske støttegrundlag, både i USA og internationalt, som er chokerede

og bestyrkede over, hvad han gjorde – hvilket er vand på briternes mølle.

Den aktuelle situation er ekstremt farlig, understregede LaRouche, og kan føre til krig på kort sigt. Og det skabes udelukkende af briterne, og intet andet. Vi må ødelægge det britiske imperiesystem. USA's borgere må komme sammen imod dette britiske kup. Intet intelligent menneske vil acceptere det, briterne er ude på; de eneste mennesker i USA, der vil støtte briterne, sagde LaRouche, er hjernedøde mennesker, der er forrædere over for USA.

Vi må slå meget hårdt ned på dette for at standse det britiske kup, der vil overtage Trump-administrationen, og det hermed forbundne fremstød for krig. Schiller Instituttets forestående todages konference [i USA] den 13.-14. april, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet og overensstemmelse mellem kinesisk og vestlig filosofi«, vil fremlægge det politiske alternativ, der kan ødelægge Det britiske Imperium, permanent.

Trump og Xi roser topmøde; nævner ikke Syrien

7. april, 2017 – Selv om præsident Trumps illegale og tåbelige angreb mod Syrien bogstavelig talt fandt sted imellem de to aftaler, der var planlagt for hans møder med præsident Xi Jinping, så nævnte deres fælles erklæringer ved topmødets afslutning ikke hændelsen, men roste resultaterne af mødet og lovede, at der ville komme stærke relationer og nye udviklinger mellem USA og Kina.

Trump sagde, de to teams have gjort »enorme fremskridt i vore

relationer« og at »vi fortsat vil gøre mange yderligere fremskridt«. Han kaldte den personlige relation, der var etableret, for »fremragende«, og at han så frem til at »mødes mange gange i fremtiden«, alt imens »mange potentielt vanskelige problemer vil forsvinde«.

Xi sagde, iflg. *Xinhua*, at der er »tusinder af grunde til at få de kinesisk-amerikanske relationer til at fungere, og ingen grund til at bryde dem«. Xi inviterede Trump på et statsbesøg i Kina, og Trump accepterede og sagde, han håbede, han »snarest« kunne gennemføre besøget.

Xi beskrev fire nyligt etablerede »mekanismer på højt niveau for dialog og samarbejde mellem Kina og USA« inden for områderne diplomati og sikkerhed, økonomi, retshåndhævelse og cyber-sikkerhed, såvel som sociale udvekslinger og mellemfolkelige udvekslinger.

Alt imens der ikke blev underskrevet nogen specifikke projekter under møderne mellem regeringsfolk fra begge sider, så opfordrede Xi til etablering af »en prioritetsliste for samarbejde, til snarlig gennemførelse, fremme af forhandlinger om den bilaterale investeringstraktat, og for at udforske det realistiske, praktiske samarbejde omkring infrastrukturbyggeri og energi, blandt andre område«.

Uden kommentarer sagde Xi, at de to ledere »informerede hinanden om deres nuværende prioriteter på den hjemlige og diplomatiske dagsorden, og udvekslede synspunkter om regionale, 'varme' spørgsmål«.

USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi under topmødet i Mar-a-Lago.

Xi Jinping talte om Bælt & Vej i Florida under mødet med Donald Trump; gør ophold i Alaska på vejen hjem

8. april, 2017 – Præsident Xi Jinping sagde i går på Mar-a-Lago, Florida, til præsident Trump, »Kina byder den amerikanske side velkommen til at deltage i et samarbejde inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet«, iflg. en opdatering i *Xinhua*, rapporteret i mange asiatiske aviser, men som knap nok bemærkes i de amerikanske medier. Der var ikke flere detaljer.

Med en konkret opfølgning enedes de to ledere i en »100 dages« undersøgelse af måder til forbedring af handelen, til gensidig fordel.

Handelspotentialiet blev levende vist gennem et ophold, som Xi og hans hustru gjorde i Alaska, en route tilbage til Kina. De blev varmt modtaget af fr. Bill Walker, hvis unge barnebarn gav blomster til madame Peng.

Guvernøren talte om, hvordan Alaska kan give Kina flydende naturgas »til en hel generation«, iflg. lokale medier. Alaska har også rige kulforekomster på Western Slope. Kina er Alaskas største eksportmarked, med fisk som den største råvare.

Alaskas kommissær for Handelsministeriet Chris Hladick var overstrømmende over besøget og udsigterne. »Jeg mener, dette er en særdeles værdifuld lejlighed til at mødes ansigt til ansigt med vores største handelspartner.« Dette er »en chance, der kun kommer én gang i livet«.

Xi og Walker foretog en sightseeingtur i bil. De stoppede op ved Beluga Point, et udsigtspunkt langs hovedvejen med en fantastisk panoramaudsigt over gletsjere og bjerge.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinpings fly landede i Anchorage, Alaska, fredag, på vejen tilbage til Kina fra sit topmøde med USA's præsident Donald Trump.

Russisk Forsvarsministerium: USA har ikke leveret bevis for kemiske våben på den syriske flyvebase, som det bombede

8. april, 2017 – Der er ingen beviser for, at det syriske militær har oplagret kemiske våben på Shairat-flyvebasen, som USA ramte med et missilangreb den 6. april, og USA's Udenrigs- og Forsvarsministerium er heller ikke fremkommet med nogen beviser, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, i dag, rapporterede Sputnik. »24 timer efter de amerikanske flådekrigsskibe lancerede et massivt angreb med krydsermissiler mod Shairat [flyvebase i Syrien], har hverken Pentagon eller USA's Udenrigsministerium fremlagt beviser for tilstedeværelsen af kemiske våben dér«, sagde han.

Konashenkov påpegede, at dusinvis af medierepræsentanter, lokal administration, brandfolk og militært personel også har besøgt basen siden angrebet, og de har ikke fundet nogen beviser på kemiske våben. Desuden er der ingen, der bærer

gasmasker eller andet beskyttelsesudstyr, hvilket ville have været en nødvendighed som følge af den gifttrussel, som ville være blevet skabt af missilangrebet, hvis sådanne våben havde været til stede.

»Et spørgsmål rejser sig: Hvad er igen blevet demonstreret for den amerikanske præsident som angiveligt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben i en stat, Washington ikke kan lide, og hvem gjorde det [præsenterede 'beviset']?« spurgte Konashenkov. »Den eneste måde, hvorpå man kan få objektivt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben på Shairat, og demonstrere det for verden, er således at sende en kommission af eksperter derhen«, sagde han. Han bemærkede, at »tegnene, der efterlades fra en kamp med giftige substanser, kan ikke skjules, selv måneder og år efter, at de var blevet oplagret [på et bestemt sted].

Foto: USA affyrer krydsermissiler mod den syriske flyvebase.

**Angrebet på Syrien er Trumps
'Svinebugt'! Udrens krigs-
magerne og støt potentialet
for det Nye Paradigme.
LaRouche PAC Internationale
Webcast, 7. april, 2017;**

Leder

Jeg må begynde aftenens udsendelse med at sige, at, for 24 timer siden, da jeg sad og forberedte denne udsendelse, tænkte jeg, at emnet skulle være de ekstremt positive udviklinger, der fandt sted. Både introduktionen af Glass/Steagall-lovforslaget i USA's Senat, S881, fremsat af Elizabeth Warren, Maria Cantwell, John McCain og Angus King; som følger direkte i kølvandet på udtrykt støtte til Glass/Steagall-princippet fra et ledende medlem af Trump-administrationen – Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd – hvilket fandt sted på nøjagtig samme tidspunkt som et topmøde på højeste niveau, der nu netop er afsluttet, i Mar-a-Lago, Florida, mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping; mødet var blevet forberedt af udenrigsminister Rex Tillerson under dennes nylige besøg i Kina, hvor han udtalte sin støtte til dannelsen af et »win-win«-samarbejde og ingen konfrontation, ingen konflikt, mellem USA og Kina.

Matthew Ogden: Det er 7. april, 2017, og dette er vores fredags-webcast fra larouchepac.com. Benjamin Deniston er med i studiet, og via video har vi Diane Sare fra Manhattan, New York City, og Kesha Rogers fra Houston, Texas – begge medlemmer af LaRouche PAC Policy Committee.

Jeg må begynde aftenens udsendelse med at sige, at, for 24 timer siden, da jeg sad og forberedte denne udsendelse, tænkte jeg, at emnet skulle være de ekstremt positive udviklinger, der fandt sted. Både introduktionen af Glass/Steagall-lovforslaget i USA's Senat, S881, fremsat af Elizabeth Warren, Maria Cantwell, John McCain og Angus King; som følger direkte i kølvandet på udtrykt støtte til Glass/Steagall-princippet fra et ledende medlem af Trump-administrationen – Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd – hvilket fandt sted på nøjagtig samme tidspunkt som et topmøde på højeste niveau, der nu netop er afsluttet, i Mar-a-Lago, Florida, mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping; mødet var blevet

forberedt af udenrigsminister Rex Tillerson under dennes nylige besøg i Kina, hvor han udtalte sin støtte til dannelsen af et »win-win«-samarbejde og ingen konfrontation, ingen konflikt, mellem USA og Kina.

Men desværre, mellem tidspunktet for 24 timer siden og nu, traf præsident Trump beslutningen om at lancere et militært missilangreb mod en flyvebase, tilhørende den syriske regering, som respons på den syriske regerings angivelige angreb med kemiske våben imod syriske civile. Så jeg vil indlede aftenens udsendelse med at læse for jer, i parafrase, nogle af de bemærkninger, som både Lyndon og Helga LaRouche havde om denne situation. Det vil vi følge op på med en opfordring til en mobilisering for at få sandheden at vide om, hvad det virkelig var, der skete, i løbet af disse 24 timer.

Det, Helga Zepp-LaRouche sagde her til morgen, da nyheden netop kom, om, at dette angreb havde fundet sted, var følgende:

»Dette var dumt; et resultat af forvirring i administrationen, og af neokonservative elementer, der ikke ønsker at se de nye relationer mellem magter, som kunne komme ud af en alliance mellem USA, Rusland og Kina.«

Under en senere telefonsamtale med Helga og Lyndon LaRouche, sagde Helga:

»Hvordan skete dette? Der er tilsyneladende et stort slagsmål internt i Trump-administrationen. Det er afskyeligt. Der er en historie her, som vi ikke kender. Nogen må have manipuleret Trump til at gøre dette; eller løjet for præsident Trump. Hvordan kom han frem til dette standpunkt? Vi må anstrenge os for at finde ud af det.«

Helga refererede direkte til en artikel, der blev udgivet på en ledende militær efterretningseksperter blog – en mand ved navn Pat Laing, der har forbindelser til nogle ledende, både aktive og pensionerede militær- og efterretningsnetværk i USA.

Denne blog indledte med at sige følgende:

»Donald Trumps beslutning om at lancere angreb med krydsermissiler mod en syrisk flyvebase, var baseret på en løgn. I løbet af de kommende dage vil det amerikanske folk opdage, at efterretningssamfundet vidste, at Syrien ikke smed et kemisk militærvåben på uskyldige civile i Idlib. Her er, hvad der skete«, sagde han.

Han forklarer dernæst flere punkter, inkl.

»3. Det syriske luftvåben ramte målet«

– som man mente var et våbenlager for eksplosiver for islamiske oprørere –

»med konventionelle våben. Alle de involverede forventede at se en massiv, sekundær eksplosion. Det skete ikke. I stedet begyndte røg, kemisk røg, at bølge ud fra stedet. Det viser sig, at de islamiske oprørere har brugt stedet til oplagring af kemikalier, som var dødbringende; ikke sarin. Kemikalierne inkluderede organiske fosfater og klorin, og de blæste med vinden og dræbte civile.«

Dernæst siger han,

»Der blæste en stærk vind den dag; og skyen drev ind over en nærliggende landsby og kostede liv.«

Så siger han,

»Vi ved, det ikke var sarin. Hvordan? Meget enkelt. De såkaldte 'førstehjælpsfolk' håndterede ofrene uden handsker. Havde det været sarin, ville de være døde. Sarin på huden dræber.«

Helga Zepp-LaRouche citerede direkte fra denne erklæring ved at læse følgende:

»Dette er Tonkinbugten II. Hvor ironisk! Donald Trump kom

korrekt med en alvorlig kritik af George W. Bush for at lancere et uprovokeret, uretmæssigt angreb mod Irak i 2003. Og nu gør præsident Donald Trump den samme, forbandede ting. Det er faktisk værre, for efterretningssamfundet havde information, der viste, at der ikke var noget kemisk våben, der blev lanceret af det syriske luftvåben.«

(Her følger udskrift af resten af udsendelsen på engelsk:)

Now, I'm going to let Diane elaborate a little bit more the mobilization which we're now calling all viewers of this webcast

to engage in. But the question is, who in the intelligence community withheld the truth from President Donald Trump? Who lied to the President, and influenced him to make this very bad

decision? So, Diane, let me hand it over to you.

DIANE SARE: Good. I'll just say the Mr. LaRouche stressed that

this is a fraud; that people on the ground in Syria, from all accounts we could get, were aware of what happened; which was a

Syrian Army strike on a rebel-held what they believe to be weapons depot, which turned out to be a chemical weapons facility. That Assad did not do this; that Assad would have no

interest in doing this. This intelligence was kept from the President deliberately.

As Matt said at the beginning, you have this occurring precisely at the moment that Xi Jinping is meeting in the United

States to meet with President Trump. We know that the British Empire, the cities of London and Wall Street, are clinging desperately with their fingernails to a bankrupt system. The last thing that they want is for the United States to join into

win-win collaboration with China and Russia. We also know

that

there is a history of British operations to bring the United States into war. I guess the first one in people's memories today might be Maggie Thatcher's visits to Bush to put so-called

"iron in his spine" to go to war in Iraq. Then we had Tony Blair, who has been investigated in the Chilcot Inquiry, having

lied about weapons of mass destruction to start a war.

And now, I'll just read you an interview with the British Defence Secretary, published in something called the {East Lothian Courier}. Sir Michael Fallon told Sky News, "We've been

in close contact with the American government over the last couple of days following the gas attack. There have been intensive consultations in London, in Washington, and the United

Nations. The American Defense Secretary called me to discuss the

various options early yesterday evening, and once the President

had made his decision, then the American Defense Secretary called

me again to give us advance notice of the strike. The Prime Minister has been kept informed throughout." Britain is running

American military decisions? Then he was asked, did this action

catch you by surprise; and the British Defence Secretary said,

"No. We've seen the first test of the Trump administration here." Then I think we have there a tweet from a BBC

correspondent, Katty Kay – I guess that's an appropriate name for her. It says, "On a side note, how to undermine a major summit with China." So, just in case you weren't clear that the

target of this is actually Donald Trump, the target of this operation is to destroy his ability to make America great

again;

which is what collaborating with China and Russia would do.

The

truth of the matter is, as everyone who has been following this

for some time would know, that President Assad had absolutely no

reason, no motive; not to mention that the chemical weapons were

eliminated three years ago, which was the arrangement that Putin

established which prevented Barack Obama from doing the same

thing at that time. The President was lied to; the crucial intelligence was prevented from getting to him; and the actions

taken can jeopardize the success of his administration and the potential for a global economic renaissance.

We are urging that everybody – we'll repeat this again, I'm sure; but people should call the White House, you should contact

Trump on twitter and make the point that we know that lied were

told to the President about the situation on the ground. The truth has to come out, and the perpetrators of this disinformation should be exposed and fired from the Trump administration.

OGDEN: I'm going to put on the screen right now the contact information that you can do just that. This is the way to contact the White House: call 202 465-1111. You can also tweet

at President Donald Trump; either @POTUS or @realDonaldTrump.

We're going to elaborate more of the contents of that mobilization as we proceed with this discussion. We'll put that

contact information on the screen for you a few more times during

this broadcast.

DENISTON: I think that's a critical thing our viewers need to understand. This isn't a settled thing. There have also been references to power plays and shifts inside the administration; there's obviously conflicting interests coming in from all side, trying to influence it one way or the other. So I think this is indicative of an undetermined process; we're not just observers watching history before our eyes. We need to think of ourselves as active in this process. Trump very clearly resonated with the American people in making it very clear we want to end this regime change policy; we don't need these foreign wars. We also want a serious effort against terrorism; real terrorism – the kind of stuff Obama was supporting explicitly – that the British had been running for decades. This is clearly a turn in a different direction. People who want that policy, who supported him on that basis, need to become active and vocal and say “We need this real shift in American foreign policy” as we've discussed. I think the other point is the irony that people need to get. You're not going to understand the reality of the situation, what the forces are at play in creating this operation to get this strike to go through, unless you understand the significance of these contrary positive developments that we just referenced. The meeting between the head of the United States

and China; this is huge. All the prior discussion about potentially alleviating tensions with Russia, and having a positive relationship with Russia, which drove people nuts to revive the spirit of Joe McCarthy with a new red-scare propaganda

campaign; just shows you how desperate certain factions are to keep this US Anglo-American unipolar world alliance alive, requiring the suppression and keeping down of China. The fact that that is being legitimately threatened, means that we're seeing the potential of real active motion towards a new global

alliance with the United States, China, and Russia cooperating on

a positive basis. This is showing the signs of potentially completely changing world history; and Glass-Steagall is obviously a part of that. So, all these motions, and then you have this happen right in the middle of that, that tells you what's going on. You've got to understand where things are going

in this positive direction, to understand what a real wrench this

operation is and what forces would be behind trying to completely

up-end this and re-ignite tensions with Russia; and do this at the exact time Trump is meeting with Xi Jinping. Blowing this thing up.

It's an ongoing fight; and people need to get active and vocal, and express their support for this real policy shift underway. In a sense, this could be an opportunity to rat out who are the real forces that are running these kinds of operations. Who didn't tell the President the real intelligence?

Who pushed the line that this was Assad running a chemical attack

on his own people? Just to say it; people know that's insane. Assad would have no motivation for launching a small chemical attack at this point in the situation in Syria. He's already

winning the war; he knows that's going to be the most decisive thing. He knows that what's going to draw the most aggression against him would be any kind of chemical attack. To think that

this would something Assad would be motivated to do is just nuts.

It's clear that this is intended to completely up-end a process that could go in a very good direction. Whatever happened, we need to figure that out, and we need a mobilization

to put the pressure on who was behind this. Who was really pushing this crazy line that got the President to go with this thing? That needs to be uprooted and taken out immediately and

get back on track in the direction that we know we could be going in.

OGDEN: The way that you're going to establish peace on this planet is through a new power relationship which is completely diametrically opposite to what has dominated geopolitics for the

last 40-50 years. That comes in the form of a relationship between China, Russia, and the United States. Any effort to drive a wedge between that, should be seen as an effort to re-ignite the fires of World War III. We were right on the verge

of that during the Presidential campaign, during the concluding

years of Obama's administration. It was made very clear during

the Presidential debates that Hillary Clinton's policy of military intervention into Syria would bring us right up against

the potential for a direct conflict between the United States and

Russia. President Trump himself made that point, along with

other candidates for President during the Presidential debates.

As has now been repeated by various people, Congresswoman Tulsi

Gabbard, for example, put out a statement this morning, [saying]

any military intervention into Syria threatens to bring us into a

direct conflict with Russia, which is a nuclear power, and would

threaten direct nuclear confrontation. This is a very dangerous

and very fast moving situation. We have to get to the truth of

the matter here; and it's obviously a very complex picture and something that is not yet clear. As Helga LaRouche was

saying,

what's clear is that confusion is reigning; and there is an effort by whatever element in the administration or elsewhere, to

interrupt the potential for new power relationships that could come out of a US-Russia-China alliance.

KESHA ROGERS: I think Mr. LaRouche has continued to draw the line in the sand and identify time and time again, the enemy

of mankind as this British imperial faction; the British Empire.

People have to be very clear, because there are a lot of people

out there who would say "Well, the British are not our enemy; you

have to make compromises with the British." We see where this has gotten us. Mr. LaRouche, in his statement today, also

emphatically made the point that we have to shut down Wall Street

and all the bastards who do this kind of thing; including

Barack

Obama, the apparatus that's made it number one prerogative to stop the forward-moving progress and potential that was set into

motion by this President. When you're talking about what the President has made clear his intention, as we saw with the discussion between Rex Tillerson just last week and China, on non-confrontation, mutual respect; also the intention that was stated beforehand. This was a direct blow already to the control

by the British Empire against the United States; and what they have continued to keep under their control to stop the alliance

between the United States, Russia, and China. As Mr. LaRouche has made very clear on a number of occasions, once you have these

powers come together and form the type of alliance toward the common aims of mankind, toward economic development; this is the

end of the British Empire, this is the end of the British system.

So, what's their only recourse? To create chaos, to create war.

We've seen this more than once, as we've already expressed here.

So, I think the key right now is, we go back to what we have emphasized over the recent period; that what we've put out as the

immediate standard with Lyndon LaRouche's Four Laws, bring down

Wall Street once and for all, bring down this British apparatus

that is completely infiltrating against this positive direction.

Start to mobilize the population right now, as we've already put

out the numbers on the screen here. This mobilization is

absolutely critical, because we need to move at a rapid pace to get everybody to call into Congress to go after those neo-con warmongers who have been pushing – people like Adam Schiff and John McCain and others – who have been continuing to push towards this effort to get the United States into a nuclear confrontation with Russia. I think it's very important that Congresswoman Tulsi Gabbard is coming out and saying these types of actions can lead to nuclear war; but we cannot sit back and wait for this to happen. We have to directly identify and define the enemy; and define what they're absolutely opposed to: the United States joining in the New Silk Road; collaboration with Russia, China, India and creating the four powers of the world will eliminate the British Empire once and for all. Again, it is important that at the moment that you have this escalation taking place, you have – as Matt mentioned – a bill in the US Senate for the restoring of Glass-Steagall. I think this comes at a very important time, but it really has to be escalated around that fight. The mobilization for Glass-Steagall, for LaRouche's Four Laws, and for our understanding of what the fight of the American System truly is; that is the fight to destroy and bring down this British Empire once and for all. There's no other way around that.

SARE: I just want to underscore, one, the damage to the relationship with Russia or potential. According to coverage, a Russian spokesman said this stuff deals significant damage to US-Russian ties, which are already in a deplorable state. Putin

has suspended the Memorandum of Understanding on deconfliction;
which greatly increases the danger in Syria of a military conflict between Russia and the United States. So, people should
be very clear on the intent of the British. I also want to remind people what the {London Spectator} said the day that Trump
was inaugurated, or the day after. They had a headline article
that said, "Will President Trump be removed by assassination, in
a coup, or by impeachment?" We know the British Empire is determined to undermine and destroy the potential of this Presidency. I also should say that you see the potential – there was an interview with President Xi Jinping during this summit which has just ended, between him and Donald Trump. Obviously, China is very determined, in spite of all these difficulties, to hold a steady course and bring about the success
of this. What Xi Jinping said, according to {Xinhua News} is that
there are "a thousand reasons to make the China-US relationship
work, and no reason to break it." They say it takes
"political
resolve and historical commitments from leaders of both countries
to enhance the bilateral relations in the 45 years to come." It
should be noted that Xi Jinping invited President Trump to come
to China; and President Trump accepted the invitation for sometime this year, the time is not clear. So, the situation couldn't be more clear, if you think about the tweet from British
broadcasting that this is a great way to undermine a strategic

summit between the US and China, is to have this sort of thing happen. We have to be on a total mobilization to smoke out and destroy the British Empire faction that misinformed the President of the actual situation, and would argue for such an ill-conceived action against a sovereign nation.

OGDEN: Let me go back and refer again to the blog that I raised in the beginning from the website of Mr. Pat Lang. What he continued to say was "This attack was a violation of international law. Donald Trump authorized an unjustified attack on a sovereign country. What is even more disturbing is that people like Secretary of Defense Jim Mattis, CIA Director Mike Pompeo, and NSA Director General McMaster went along with this charade. Front line troops know the truth. These facts will eventually come out." You can't help but be reminded of what happened when John F Kennedy was double-crossed by his own intelligence advisors in the attack on the Bay of Pigs; a very ill-advised attack which he launched. It was when he realized that he had been double-crossed by the intelligence community, that he decided that drastic action must be taken. He cleaned out that entire apparatus; firing the Dulles brothers, and proceeded from there. One can't help but be reminded of that historical precedent; but the question here is to get the facts, to penetrate through what in fact did happen; to find out who it was who propagated these lies or withheld the truth from the President; how this decision was made, and what the intention of those actions were.

So, I'm going to put on the screen one more time the contact information. Helga Zepp-LaRouche and Mr. LaRouche both personally called for a direct mobilization of the American

people to raise this very question. You can contact the White House at 202 465-1111; or just go ahead and tweet directly @realDonaldTrump. Also, the same thing should be done with all

the members of Congress; both sides of this issue. A total mobilization should take place from the American people. This does not detract, but this feeds directly into the mobilization

that we already have underway to restore the Glass-Steagall Act;

to put this corrupt Wall Street element away for good; to protect

the American economy; and to bring the United States decisively

into this new power relationship.

I think what this situation makes more clear than anything is that the responsibility is our; the responsibility is yours.

It's not going to come from sitting back, cheerleading any political faction or leader; it's only by keeping a clear-eyed focus on what the realities of the present situation are, and what the principles are. What do you stand for? What do you know must be done? What is the leadership that LaRouche PAC has

provided and continues to provide? To set a straight and narrow

course along exactly those principles and to mobilize accordingly.

So, I would like to invite Ben, Diane, Kesha, if you have anything to add, we can do so briefly and then bring this broadcast to a conclusion.

ROGERS: I think this mobilization is very important in the context that next week it has been confirmed that US Secretary of

State Rex Tillerson is scheduled to go to Russia. We have to make clear that we cannot allow for anything to get in the way

of
the forward-moving progress of the potential for the US to
actually collaborate as they've said; and this is with Russia,
to
defeat ISIS, to stop this terrorist network; to collaborate on
economic development and cooperation, as we're seeing with the
potential of China and the United States. But it also has to
be
made clear that these types of actions cannot be tolerated;
and
we have to again make the point that this is an operation that
has been run against the Presidency of the United States. The
intention has been made clear from the very beginning that it
was
the intention of the British Empire to stop this President
from
moving in a positive direction. We have to not sit back – as
you said – and continue to escalate. Everybody should be
calling their Congress members, calling the White House, and
doing everything that you can. Those who are leading this
fight
in terms of some of the statements that have come out, really
have to continue to make the point that there has been an
operation that has been run against the Presidency with the
intent to create total chaos.

OGDEN: OK. Keep your eyes on the LaRouche PAC website. We
will have more printed and video material as the situation
develops. Report back to us on the results of your phone
calls,
your tweets, your mobilization; we need tight coordination on
this and a very clear focus.
So, thank you very much all of you for tuning in. Thank you
to Ben, Kesha, and Diane for joining me here today. Please
stay
tuned to larouchepac.com. Good night.

LAROUCHE PAC ERKLÆRING OM BOMBNING AF SYRIEN: SVIG MOD PRÆSIDENTEN; SVIG MOD NATIONEN

8. april, 2017 – Efter revidering af bombningen af Syrien, beordret af præsident Donald J. Trump i går, fordømte Lyndon og Helga LaRouche bombningen i de stærkest tænkelige vendinger. Præsident Trump fik en svigagtig briefing over selve begivenheden, der hævdede, at Bashar al-Assad var ansvarlig for et angreb med kemiske våben mod sin egen befolkning, på trods af det faktum, at amerikanske militærstyrker på jorden i Syrien vidste, at kemikalierne kom fra en al-Qaeda-base, som Rusland og Syrien erklærede. Personer i præsident Trumps nationale sikkerheds- og efterretnings-kommandokæde løj for ham.

Kilderne, der blev brugt til at hævde Syriens skyld for angrebet, er udelukkende britiske, de samme folk, der koordinerer det internationale angreb mod Trumps præsidentskab, i et forsøg på at ødelægge ethvert positivt potentiale for relationer med Rusland og Kina for at genopbygge USA's og verdens økonomi. Dette var en overtrædelse af folkeretten. Trump var offer for et set-up. »Briterne har sat dette i gang, imod hele menneskeslægten«, understregede Lyndon LaRouche.

LaRouche sagde, at Trump omgående må udskille dem, der var ansvarlige for dette svig, og fyre dem. En FN-undersøgelse af hændelsen må omgående finde sted. I kølvandet herpå vil retsforfølgelse for krigsforbrydelser være passende.

Præsidenten bør aldrig lytte til briterne. Det er ikke tilfældigt, at dette set-up fandt sted, netop, mens præsidenten havde møde med Kinas præsident Xi Jinping – et møde, over hvilket briterne og deres Wall Street-allierede er totalt apoplektiske – et møde, der kunne indvarsle et nyt og fredeligt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt.

LaRouche PAC er i færd med at koordinere en mobilisering imod dette svig og sige til præsidenten, at han skal fyre de ansvarlige og vende tilbage til det Amerikanske System som sit præsidentskabs solide præmisser, og ikke Barack Obamas og Hillary Clintons politik for Tredje Verdenskrig. Intet mindre end hans præsidentskabs fortsatte levedygtighed står på spil. Vi kræver ligeledes, at FN omgående indleder en undersøgelse.

Ifølge flere efterretningskilder, der har kommenteret eller er blevet interviewet af LaRouche PAC, så vidste amerikanske styrker i aktiv tjeneste på jorden i Syrien, at dette ikke var et kemisk angreb fra den syriske regering. Syrerne ramte en al-Qaeda-base, der oplagrede kemiske våben, der anvendes af terrorister. Amerikanske styrker på jorden rapporterede, at dette ikke var et syrisk angreb med kemiske våben, der kom fra øverst i kommandokæden. USA var blevet adviseret om den syriske mission, før den fandt sted, og kendte til det syriske mål. Der var nogen, der enten med overlæg løj for præsidenten om denne information, eller også forholdt ham informationen.

De efterretninger på jorden, der påstås at have dokumenteret et angreb med kemiske våben af det syriske luftvåben, kom fra gruppen Hvide Hjelme, skabt af briterne, finansieret af det Britiske Forsvarsministerium, og totalt gennemsyret af, og støttende, ISIS og al-Nusra-terrorister. Det andet »bevis«, der nævnes, kommer fra det Syriske Observatorium for Menneskerettigheder, der består af et enkelt individ, der har til huse i London, og som er berygtet for udbredt spredning af ukorrekt information.

Præsidenten har behov for at høre fra dem, der stemte for ham, og andre patrioter, der ikke er interesseret i Tredje Verdenskrig eller evindeligt krig i Mellemøsten. Den sump, der skal drænes, er sumpen bestående af Wall Street/London/Washington D.C.-neokonservative, liberale interventionister, der har ødslet nationens rigdom bort og involveret vores ungdom i svigagtige krige og ødelægger en hel generations moral. Hr. præsident, find, fyr og retsforfølg dem, der er ansvarlige for dette.

Ring til Det Hvide Hus på 202-456-1111, som er kommentarlinjen, og ring direkte til dem på 202-456-1414. I kan skrive en besked til Det Hvide Hus på <https://www.whitehouse.gov/contact>. I kan sende præsidenten en Twitter på <https://twitter.com/realDonaldTrump>.

Putin advarer, angreb mod Syrien 'vil gøre stor skade på amerikansk-russiske bånd'

7. april, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin har advaret om, at det amerikanske angreb mod Syrien »vil gøre stor skade på amerikansk-russiske bånd«. En kommentar fra den russiske præsidents pressetjeneste, udgivet kl. 9:00 her til morgen, erklærer:

»Ruslands præsident anser de amerikanske luftangreb mod Syrien for at være en aggressiv handling imod en suveræn stat, som

blev udført i overtrædelse af folkeretten under påskud, der var langt ude. Den syriske hær har ingen kemiske våben. Ødelæggelsen af alle syriske, kemiske våbenlagre er som kendsgerning registreret og verificeret af OPCW, en FN-specialorganisation. Vladimir Putin mener, at den totale tilsidesættelse af faktuel information om terroristers brug af kemiske våben, på drastisk vis forværrer situationen.

Denne handling fra Washingtons side [det amerikanske luftangreb på en syrisk flyvebase] har leveret et alvorligt slag mod russisk-amerikanske relationer, som i forvejen er i en dårlig forfatning. Hvad der er vigtigere, så vil denne handling ikke bringe os nærmere til det sluttelige mål med at bekæmpe international terrorisme, men vil i stedet skabe en større forhindring for etableringen af en international kontraterror-koalition og for en effektiv kamp imod dette globale onde, noget, som den amerikanske præsident Donald Trump erklærede som ét af sine hovedmål under sin valgkampagne.«

Kremls talsmand Dmitry Peskov tilføjede, at, selv om USA på forhånd adviserede Rusland om angrebet gennem tekniske kanaler, »så var der ingen, der ringede til Putin«.

Peskov tilføjede: »Med hensyn til ændringerne i den geopolitiske situation efter disse angreb, så lad os sammen holde øje med situationens udvikling. Foreløbig kan man definitivt sige, at angrebene har svækket kampen mod terrorisme«, og ligeledes, at angrebene opfattes som en aggressiv handling mod Ruslands allierede.

Peskov bekræftede, at Rusland har suspenderet Memorandaet om forebyggelse af militære hændelser og sikring af flysikkerhed, som blev underskrevet sammen med USA. »Dette memorandum blev uden betydning i går aftes, da angrebet blev udført«, sagde han.

»Det, der er entydigt, er den kendsgerning, at angrebene [af

USA mod Syrien] *de facto* blev leveret i ISIL's, Jabhat al-Nusras og andre terrororganisationers interesse«, sagde han.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov talte fra Tasjkent og understregede det fabrikerede påskud for luftangrebene. »Dette minder om 2003, hvor USA og UK, sammen med nogle af deres allierede, invaderede Irak uden samtykke fra FN's Sikkerhedsråd og som en overtrædelse af folkeretten.« Han tilføjede, at, denne gang, »Gjorde de sig ikke engang den ulejlighed at levere nogen kendsgerninger og refererede kun til fotos. De hengav sig til spekulationer over børns fotos, over bevis, der var fremkommet gennem diverse non-gouvernementale organisationer, inklusive de såkaldte Hvide Hjelme, der iscenesatte diverse 'hændelser' for at anstifte aktioner imod den syriske regering.«

Moskva vil kræve sandheden om begivenhederne i Idlib, understregede Lavrov. »Det er beklageligt, at alle disse årsager gør mere skade mod de allerede beskadigede relationer mellem Rusland og USA. Der er fortsat håb om, at disse provokationer ikke vil medføre uafvendelige virkninger. Jeg ved ikke, hvornår vi vil være i stand til at finde ud af, hvordan USA traf beslutningen om at angribe Syrien. Men vi må forlange, at sandheden afsløres, og det vil vi gøre.«

I en militær vurdering af angrebene sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, den 7. april, at kun 23 af de 59 missiler ramte deres mål. »Kampeffektiviteten af USA's massive missilangreb på Syriens flyvebase var således meget lav«, understregede Ministeriets talsmand. »Ifølge dataregistreringsudstyret nåede kun 23 missiler den syriske flyvebase. Hvor de øvrige missiler faldt, er ukendt.«

»Det er indlysende, at det amerikanske angreb med krydsermissiler mod den syriske flyvebase havde været planlagt i god tid forud«, sagde Konashenkov. »Opvisningen af militære muskler stammede udelukkende fra interne, politiske motiver«,

sagde han. Pentagon-samarbejde suspenderet.

Han tilføjede, at det russiske militær nu vil træffe forholdsregler for at styrke det syriske luftforsvar. »For at beskytte den syriske infrastrukturs mest sårbare faciliteter, vil der i den umiddelbare fremtid blive truffet en række forholdsregler for at styrke og højne effektiviteten af de syriske luftstyrkers luftforsvarssystem«, sagde han. »Vi kan måske nu forvente, at amerikanske fly, der flyver ind i Syrien, vil blive oplyst af syriske og russiske luftforsvarssystemer som en advarsel, i det mindste i begyndelsen. Gad vide, hvor mange af USA's allierede, der så stadig vil være interesserede i at flyve i Syrien.«

I FN's Sikkerhedsråd fordømmer Rusland USA's angreb mod Syrien; anklager Vesten for hykleri

7. april, 2017 – Under et sammentræde af FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt i dag for at adressere krisen i Syrien i kølvandet på USA's missilangreb i går aften, anklagede Ruslands vicerepræsentant til FN, Vladimir Safronkov, USA, Det forenede Kongerige (UK) og Frankrig – samt deres allierede – for hykleri med deres krav om en politisk løsning i Syrien samtidig med, at de retfærdiggør en militær aktion, der blot vil støtte terroristernes formål.

USA's angreb mod Syrien var en »illegitim aggressionshandling

mod en suveræn stat«, der var en krænkelse af folkeretten og FN's charter, anklagede Safronkov. Det vil få alvorlige regionale og internationale konsekvenser, og, sagde han skarpt, »det er ikke vanskeligt at forestille sig, hvor meget disse terroristers gejst er vokset efter støtten fra Washington«. Faktisk, bemærkede han, havde ISIL og al-Nusra Front udført angreb umiddelbart efter USA's missilangreb. USA har »angrebet dem, der bekæmper terrorisme« i Syrien, anklagede han og hævdede, at Washington, London og Paris er besat af den »paranoide idé« om at vælte Syriens legitime regent.

USA's ambassadør Nikki Haley og UK's ambassadør Matthew Rycroft handlede på en koordineret måde og gav i et fornærmende sprog Rusland skylden for det angreb med kemiske våben, som de sagde, præsident Bashar al-Assad havde lanceret mod sit eget folk. Rycroft støttede stærkt gårsdagens missilangreb mod Syrien, fordi, sagde han, »krigsforbrydelser har konsekvenser«. Sammen med Iran »har den russiske regering et betydeligt ansvar« for angrebet mod Idlib den 4. april, som, »uden nogen tvivl« blev begået af Assad-regimet, sagde Haley. Rusland har »stået ved Assads side«, hver eneste gang, han »overskred stregen for menneskelig anstændighed«, hævdede hun aggressivt, og som Rycroft hævdede hun, at Syrien havde »ydmyget« Rusland, der angiveligt skulle være garant for fjernelsen af kemiske våben. Måske er Rusland inkompetent, sagde hun. Eller, »det kunne også være, at Rusland bevidst tillader den fortsatte eksistens af kemiske våben i Syrien«.

Safronkov sagde meget skarpt til Rycroft, at han skulle holde op med at bruge »uprofessionelle argumenter imod mit land« – dette er løgne. Og, »forsøg ikke at komme i klammerier i den arabiske verden. I vil mislykkes«. Alle arabiske nationer »husker Det forenede Kongeriges kolonihykleri « i dette område, advarede han.

Bundlinjen er, sagde han, at de syriske bevæbnede styrker er den væsentligste anti-terrorstyrke i landet. Den Russiske

Føderation har krævet en international koalition for at imødegå terrorisme på basis af folkeretten. Men I, sagde han, henvendt til USA, »har valgt en anden kurs«, der vil forårsage mere tragedie for hele området. Efter at have fordømt Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) for dets svigt mht. at gennemføre en seriøs, professionel undersøgelse af brugen af kemiske våben, konkluderede Safronkov, at USA »er bange« for en reel, ægte undersøgelse af Idlib-hændelsen, fordi den kunne vise, at USA (og dets allierede) har uret, når de giver Assad skylden for angivelig brug af kemiske våben.

Foto: USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, fremviser i FN Sikkerhedsråd fotos af ofre, herunder børn, for kemisk gift, som, hævdede hun og UK's ambassadør Rycroft, 'uden nogen tvivl' skyldtes, at Assad havde lanceret et angreb med kemiske våben mod sit eget folk i Idlib.

POLITISK ORIENTERING den 6. april 2017:

Under mødet mellem Trump og

Xi Jinping//

Giftgas-angreb i Syrien kan sabotere

USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i

Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

Hvad der kræves for at opnå sejr

Bemærk venligst: LaRouche PAC vil opdatere dagens lederartikel senere på dagen, midt i det strategiske billede, der hastigt udvikler sig (<https://larouchepac.com>) .

Leder fra LaRouche PAC, 6. april, 2017 – Begivenhederne i dag og i de kommende dage – topmødet mellem præsidenterne Trump og Xi, der finder sted i skrivende stund, efterfulgt af udenrigsminister Tillersons besøg i Moskva om mindre end en

uge for at mødes med præsident Putin – inkarnerer det potentiale, som vi har arbejdet for i mange år. Menneskeheden har nu fået mulighed for at gå ind i en ny epoke, der er fuldstændig ulig noget som helst, der tidligere er set. Den mest strålende, højlyse dag, sammenlignet med det 20. og, foreløbigt, det 21. århundredes mørke.

Det, der nu kræves af os som aldrig før, er, at vi koncentrerer os om vores enestående mål, og udelukker alt andet. Der er så mange derude, der er fast besluttet på at distrahere os – men vi står over for at skulle igennem nogle afgørende momenter, hvor ethvert koncentrationssvigt kunne ødelægge hele vores indsats, næsten omgående.

Vi må nu lære lektien fra dem af os, der med succes har mobiliseret i New Yorks undergrundsbane, gennem togenes øredøvende brøl og hysteriske menneskers skrigeri, fast besluttet på at distrahere og sabotere os. Det er den samme lektie, som udgjordes af det integrerede, præcisionsuddannede team af astronauter og Mission Control på Jorden, der gennemførte den første, bemandede landing på Månen i 1969, med computeralarmerne, der lød, og med brændsel tilbage til blot få sekunder.

Helga Zepp-LaRouche illustrerede præcis denne egenskab i sit interview i går med *Sputnik News*, hvor hun forbløffede sin interviewer.

Midt i tarveligheden og løgnene i dagens *New York Times*, havde Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* en helsides annonce, der sandsynligvis var avisens eneste, reelle nyhed, under overskriften, »Første Xi-Trump møde af afgørende betydning på enhver måde«. På samme måde skilte Lyndon LaRouches ven Jacques Cheminade sig ud, i forhold til ti andre, mislykkede franske præsidentkandidater, på fransk nationalt Tv i går aftes.

Foto: Præsident Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping

mødes i Florida, 6. april, 2017.

Helga Zepp-LaRouche interviewes af Sputnik forud for mødet mellem Xi og Trump

... jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

5. april, 2017 – Dette er et udskrift af et interview, Sputnik førte med Helga Zepp-LaRouche i dag, mht. det forestående topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump:

Spørgsmål: Hvad vil tonen i mødet være?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det vil være venskabeligt. De vestlige medier, der som regel ikke har ret, forsøger at reducere hele dette spørgsmål til en eller anden geopolitisk konflikt, men jeg mener, at begge parter har forberedt dette møde meget grundigt. Jeg mener, at, da udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned var i Beijing for at forberede mødet, sagde han, at de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen ville blive en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og

altid i søgen efter en »win-win«-løsning. Dette var nøjagtig den formulering, som Xi Jinping brugte i 2012, da han opfordrede til opbygningen af en ny type af relationer mellem store nationer, mellem Kina og USA.

Det blev dengang afvist af præsident Obama. Men det faktum, at Tillerson nu bruger nøjagtig den samme formulering, er et meget positivt signal. Og jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

SP: Javel. Tidligere har Trump beskyldt Kina for at voldtage den amerikanske økonomi. Han kaldte landet for en valuta-manipulator og truede endda med at gennemføre høj told på kinesisk import; men, når dette er sagt, hvilken reaktion bør vi forvente fra den kinesiske leder? Hvilke standpunkter vil de indtage?

Zepp-LaRouche: Jeg tror ikke, Xi Jinping vil reagere på den tone, som kandidaten Trump havde under sin kampagne. Og jeg tror, hvis de frem på bordet lægger den idé, at Kina ville investere i USA's infrastruktur – Trump har jo selv bebudet behovet for et \$1 billion stort program til genopbygning af den amerikanske infrastruktur. Der var for nylig en konference i Hongkong, hvor kinesiske økonomer skønnede, at det virkelige behov var på \$8 billion. Se, den måde, hvorpå man kan nedbringe underskuddet på handelsbalancen, er, hvis der kommer direkte kinesisk investering i infrastruktur, måske ikke lige med det samme, med indirekte; man kunne måske få en infrastrukturbank, hvor Kina kunne indsætte sine investeringer, eller en lignende løsning.

Men jeg er overbevist om, at de absolut vil komme ud af dette topmøde med resultater, der er til fordel for begge lande.

SP: Det er interessant, at De taler om en positiv løsning på handelsunderskuddet, som De netop nævnte, med Kina, der muligvis kunne skabe en særlig investeringsbank; men er der noget andet, som Trump kunne gøre for på en eller anden måde at nedbringe dette handelsunderskud? Eller findes der en måde, hvorpå præsident Trump kunne forbedre relationerne mellem landene og forbedre handlen mellem landene?

Zepp-LaRouche: Trump har på det seneste flere gange nævnt, at han ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som er Alexander Hamiltons, Lincolns og Henry Clays system, og det er i realiteten det system, der gjorde USA stort i kølvandet på Uafhængighedskrigen. Det var et yderst protektionistisk system. Alexander Hamilton skabte USA ved at skabe en Nationalbank, et statsligt kreditsystem, og f.eks. påpegede den tyske økonom Friedrich List forskellen mellem det Amerikanske Økonomiske System og det Britiske Økonomiske System, hvilket vil sige, at det Amerikanske System, som blev skabt af Hamilton, grundlæggende set siger, at den eneste kilde til rigdom er arbejdskraftens kreativitet og produktivitet; i sammenligning med det Britiske System, der siger, at man må opkøbe billigt og sælge dyrt, have kontrol over handelen og holde udgifterne til arbejdskraften så lave som muligt.

Hvis man rent faktisk ser på det, Kina har gjort med det kinesiske økonomiske mirakel i de seneste 30 år, så er det meget tættere på Alexander Hamiltons filosofi, end det ville være på systemet med globalisering og såkaldt »frihandel«. For jeg mener ikke, at det kinesiske frihandelssystem er helt det samme frihandelssystem, som briterne og amerikanerne under Obama- og Bush-administrationerne tænkte på.

Hvis Trump derfor siger, OK, globalisering førte til en outsourcing af produktive jobs, og jeg ønsker at genskabe den amerikanske økonomi, ja, så er det måden, hvorpå handelsunderskuddet nedbringes, for grunden til, at der er et handelsunderskud, er, at mange produkter i løbet af de seneste

16 år under Bush- og Obama-administrationerne i stigende grad blev mindre konkurrencedygtige, som i bilindustrien, f.eks. Grunden til, at der importeres flere biler fra Japan, Korea og Tyskland, end den anden vej rundt, er, at disse biler er bedre end de amerikanske biler.

Det, som Amerika må gøre, hvad præsident Trump må gøre – og jeg tror, det er, hvad han har til hensigt at gøre – er at genopbygge den amerikanske økonomi på det højeste, produktive niveau. Infrastrukturen er blot forstadiet, men så er der andre områder, som kernefission, men i særdeleshed kernefusionsteknologi, samarbejde om rummet med andre lande, så der er mange områder, hvor man kan foretage 'frøspring' ind i de mest produktive områder af økonomien, og jeg mener, det er, hvad Trump har til hensigt at gøre.

SP: Det er interessant, at De nævner dette, og jeg synes virkelig om, at De nævner dette spørgsmål. Det må vi desværre tage på et andet tidspunkt. Bortset fra disse spørgsmål, vi har diskuteret, er der så andre spørgsmål, som vil komme på bordet mellem den kinesiske leder og USA's præsident?

Zepp-LaRouche: Spørgsmålet om Nordkorea vil selvfølgelig stå højt på dagsordenen i betragtning af Nordkoreas nylige prøveaffyringer af missiler. Men her må man forstå, at Nordkorea ikke gør dette, fordi de planlægger en aggression mod Sydkorea eller Japan, eller USA. De gør dette som en reaktion mod deployeringen af THAAD-missiler, som både Kina og Rusland har sagt, udgør sikkerhedstrusler imod deres egen nationale sikkerhed; og, Nordkorea reagerer på de meget store [militære] øvelser, som omfatter USA, Japan og Sydkorea, og som finder sted i øjeblikket.

Måden at reducere dette på – det ville være mit gæt, at de vil indgå en aftale om at genforeslå sekspartsforhandlingerne, for at forsøge at finde en løsning, eller måske endda fempartsforhandlinger, for at forsøge at gennemarbejde en reel løsning, som kunne tilbydes Nordkorea. Men det er min

overbevisning, at den eneste måde, hvorpå denne konflikt kan løses for altid, er at forlænge den Nye Silkevej ind i Korea, få en forening af Syd- og Nordkorea, og dernæst sammen udvikle, Nordkorea, selvfølgelig med at tage Nordkoreas suverænitet i betragtning; men jeg mener ideen om at overvinde de forfærdelige, økonomiske vanskeligheder og bruge den højtuddannede arbejdskraft, man har i Nordkorea! Folk er ikke klar over, at der faktisk er en højt udviklet arbejdskraft i Nordkorea.

Jeg mener, at den Nye Silkevej / Bælt & Vej-initiativet, selv på kort eller mellemlang sigt, er den ramme, inden for hvilken det nordkoreanske problem kan løses for altid.

SP: OK. Med dette spørgsmål vil jeg gerne takke Dem for at være med os i dag, Helga. Det var en fornøjelse at have Dem her, og jeg ser frem til at have Dem her i fremtiden.

Zepp-LaRouche: OK, mange tak.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af

imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners

kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, intervenserede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondskabsfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne,

og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en

kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svinge historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

Benjamin Franklin: Elev og tilhænger af Kina og konfucianisme

4. april, 2017 – I anledning af 300-året for Benjamin Franklins fødsel (1706-1790), udgav professor Dave Wang fra St. Johns Universitet en undersøgelse af Franklins vidtgående studier af kinesisk filosofi og teknologi. I hans indledning lyder det, at »Franklins bestræbelser på at inddrage positive elementer fra kinesisk civilisation i udviklingen med at opbygge en amerikansk civilisation havde stor indflydelse i Franklins bidrag til dannelsen af amerikansk civilisation. Hans livslange korrespondance og diverse efterladte papirer viser, at han var indtaget i og forbløffet over kinesisk kultur. Han udforskede stort set ethvert aspekt af kinesisk civilisation, lige fra det spirituelle til det materielle. Han mente, at Kina var den ældste, og, ud fra lang erfaring, den viseste blandt nationer.«

Her følger nogle citater af Franklin, fra Wangs undersøgelse:

✘ * »Da han [Konfucius] så sit land nedsunket i fordærv, og at ondskab af enhver art triumferede, arbejdede han først hårdt på standspersoner; og, efter at han gennem sin doktrin havde vundet dem for dydens sag, fulgte almenheden ham i stort tal. Metoden har en vidunderlig indflydelse på menneskeheden.«

* »Dette er, hvad Konfucius forelagde for prinserne, for at instruere dem i, hvordan de skulle rette og afpudse først deres egen fornuft, og dernæst fornuften og personligheden hos alle deres undersåtter. Men for at skabe en større virkning, efter gradvist at være nedsteget fra hele imperiets vise adfærd og til forstandens fuldkommengørelse, stiger han, med de samme, gradvise trin, atter op fra den oplyste forstand og til hele imperiets lykkelige tilstand.«

Franklins studier af kinesisk teknologi omfattede:

* silkeindustrien, som han promoverede i Philadelphia efter omhyggelige studier af de kinesiske metoder, inklusive nødvendigheden af omhyggeligt at beskære morbærtræerne, som silkeormene spiser;

* den praksis at opdele store skibes last i separate kamre gennem skillevægge, der var omhyggeligt tætne;

* metoden med at opvarme huse gennem fliser, der blev opvarmet nedefra.

Se også: Specialartikel af EIR's Mike Billington, ekspert i kinesisk konfuciansk filosofi:

»Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«

Dave Wangs artikel: <http://www.resetdoc.org/story/00000000503>

Foto: Kinesisk nytår, Benjamin Franklin og Konfucius.

Hvis Trump og Xi genlancerer det Amerikanske System, bliver Londons finansimperium knust

Leder fra LaRouche PAC, 3. april, 2017 – Hvorfor har Londonavisen *Financial Times* lanceret så fjendtlig en provokation i sit 'interview' af præsident Trump – hvor de insisterer, at det centrale spørgsmål under hans topmøde med Kinas præsident bliver krigstrusler mod Nordkorea?

Hvilke muligheder i dette topmøde er det, City of London så rasende ønsker at afspore?

Dette topmøde 6.-7. april i Mar-a-Lago har potentialet til at genantænde gnisten til netop det 'Amerikanske System', som motor for økonomisk fremskridt i USA, som Trump så lidenskabeligt har påkaldt i sine seneste taler. Med fokus på handel har præsident Trump brug for den substans og form for investering i genoplivelsen af varefremstilling, landbrug og produktiv beskæftigelse i Amerika – og de milliarder i infrastrukturinvesteringer, han har sagt, må foretages. Dette kan præsident Xi tilbyde, og mange eksperter i Kina mener, han vil tilbyde det, hvis topmødet ikke bliver saboteret.

Kina og de andre BRIKS-nationer har brug for, at de store magter USA og Tyskland samarbejder med Bælt & Vej-initiativet («Nye Silkevej») med store infrastrukturprojekter og landbroer. Og de har frem for alt brug for at bringe denne »win-win« økonomiske genopbygning ind i de sydvestasiatiske og afrikanske områder, der er ødelagt af de endeløse krige, påført dem af Tony Blair, George W. Bush og Barack Obama.

Sammen med Ruslands præsident Putin har de brug for hjælp til at udrydde terrorisme og stabilisere Sydvestasien.

Dette er den førende, økonomiske dynamik i dag. Præsident Xi vil sandsynligvis give præsident Trump en personlig invitation til at deltage i det internationale Forum for Bælt & Vej-initiativet i Beijing, den 14.-15. maj. Hvis topmødet på Mar-a-Lago bliver en succes, vil et nyt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og for fred blandt nationer, tage et spring fremad.

Som den kinesisk-amerikanske leder George Koo i dag påpeger i *Asia Times*, så bygger Kinas førende jernbaneproducent allerede i dag nye broer i Amerika, under budgettet og foran tidsplanen, og de køber amerikansk. De har vundet priser for deres byggeri af en bro i New York City ved navn Alexander Hamilton – grundlæggeren af det »Amerikanske System«, som Trump ønsker at genoplive.

London forfølger naturligvis sine egne handelsfordele med Kinas hastigt voksende økonomi; men *Financial Times* gjorde det klart, at London ønsker at se det amerikansk-kinesiske topmøde gå ned i flammerne af krig over Nordkorea, handelskrig, eller begge dele. Det var ligeledes britisk efterretning, der var ophavsmand til den eskalerende kampagne à la McCarthy-isme, for at skandalisere og ødelægge Trump-administrationen over en hvilken som helst kontakt med Putins Rusland.

Lyndon LaRouches bevægelse i USA, og Schiller Instituttet, har i årtier ført en kampagne for en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«, og er blevet angrebet og retsforfulgt af den samme »deep state«, bestående af briterne, NATO og USA, der nu jager Trump – i visse tilfælde af denne magts selv samme agenter. Det Amerikanske System er LaRouches Fire Love for at redde nationen: Glass-Steagall, statslig kredit, moderne infrastruktur i stor skala, genoplivelse af rumforskning og fusionsteknologi.

En appel, der promoverer disse Fire Love over for præsident Trump, samler nu tusinder af underskrifter på larouchepac.com sitet.

Xi-Trump-topmødet vil, hvis det bliver en succes, være et skridt på denne vej.

Foto: Præsident Donald Trump vil være vært for Kinas præsident Xi Jinping i Florida, 6. april, 2017.

Den rette tid at leve i, er lige nu

Leder fra LaRouche PAC, 2. april, 2017 – Når vore modstanderes scenarie – »russerne gjorde det« – er offer for nådesløs latterliggørelse foran et massivt publikum, er tiden inde til at indse, at kampen om USA's fremtid endnu ikke er afgjort – den er snarere ved at blive afgjort, netop i dette øjeblik. Afgørelsen svinger frem og tilbage over afgrunden.

Den dristige og modige, men samtidig kompetente og klarhjernede vurdering af de aktuelle forhold i verden, lyder, at verdenshistorien står og vipper frem og tilbage i disse aktuelle uger. Vi har nået et punkt, hvor afgørelsen må træffes, og denne afgørelse kunne falde ud til både den ene og anden side.

På modstandernes side finder vi de kræfter og institutioner, der myrdede John Kennedy for over halvtreds år siden. Men ånden i John Kennedys tradition, som var den patriotiske ånd i traditionen efter Franklin Roosevelt og Alexander Hamilton før ham, døde aldrig. Netop, som de, der har verdslig visdom, mindst ventede det, dukkede ånden efter John Kennedy atter op

som en eksistentiel trussel mod Det britiske Imperium, i form af præsident Ronald Reagans samarbejde med Lyndon LaRouches »Strategiske Forsvarsinitiativ«, 23. marts, 1983. Det britiske Imperium forsøgte at dræbe Reagan; de troede, de kunne holde LaRouche fængslet, til han døde i fængsel. Det mislykkedes.

Jo, det lykkedes dem måske nok at trampe gnisterne ned for en tid, men nu blusser ilden op, højere end før. Nu kan Lyndon LaRouches politiske forslag få succes på kort sigt. Det britiske Imperiums blodige genfærd, og den historiske blindgyde, som hele det oldgamle imperiesystem udgør, kan meget hurtigt blive afskaffet. USA kan gå sammen med Kina og Rusland i det storslåede projekt for den Eurasiske Landbro, som LaRouche-parret var de første til at foreslå. Vi kan videreføre John Kennedys og Krafft Ehrickes opdagelsesrejse ud i Solsystemet, og hinsides dette.

Glem ikke, at jeres børnebørn vil udspørge jer længe og intenst om, hvor I var i 2017, og præcis, hvad I gjorde.

Foto: Præsident Donald Trump ser ud ad det Røde Værelses vindue, på Det Hvide Hus' sydlige søjleterrasse.

Washingtons Nationale Symfoniorkester gennemfører sandt diplomati i Rusland

2017, 1. april – Washingtons Nationale Symfoniorkester, der ledes af Christoph Eschenbach, opnåede en betydningsfuld, diplomatisk succes med sin koncert den 29. marts i Moskva, til ære for afdøde Mstislav Rostropovich, den berømte cellist, der havde dirigeret NSO i Washington, rapporterede Anne Midgette i

en forsideartikel i *Washington Post* i går.

Midgette, der er *WP's* musikkritiker, udtalte, at denne første opførelse i Rusland af symfoniorkestret i næsten et kvart århundrede, »viste, at, i en tid, hvor den politiske retorik er ophedet, kan musikken muligvis tilbyde det sande, diplomatiske sprog ... Det var faktisk ikke klart, om folk klappede ad det, de netop havde hørt, eller ad det, som dette besøg repræsenterede«.

Det Nationale Symfoniorkester tog til Rusland for at ære sin afdøde musikdirektør, Mstislav Rostropovich, på den årlige festival, som hans datter Olga skabte på det, der ville have været hans 90-års fødselsdag. Rostropovich var leder af det Nationale Symfoniorkester i 17 sæsoner, efter han var blevet sendt i eksil fra USSR for at støtte Alexander Solsjenitsyn.

Midgette skrev: »Russerne bemærker bestemt de symbolske implikationer af, at et amerikansk orkester kommer for at ære en russer og bogstavelig talt spiller under et *enormt* banner, dekoreret med et portræt af Rostropovich over konservatoriets scene ... På et andet plan kan man se det Nationale Symfoniorkesters opførelser som et levedygtigt alternativ til politisk diplomati og viser folk fra forskellige samfund, der bringes sammen gennem en fælles kærlighed.«

USA's ambassadør til Rusland, John Tefft, sagde, »Kultur hæver sig stolt over den larmende politik. Den gør ting, som traditionelt diplomati ikke kan.« Den russiske ambassadør til USA, Sergej Kislyak, sagde, »Turneen er et af de mest strålende elementer i vore aktuelle relationer«.

Ved slutningen af Schuberts »Niende Symfoni«, »byggede klapsalverne op til rytmiske, dundrende klapsalver« for en *encore*, som, skriver Midgette, skulle udtrykke, »Vi ønsker at kunne lide musik. Vi ønsker at kunne lide hinanden.«

Foto: Mstislav Rostropovich dirigerer.

Det Nationale Symfoniorkester vil give tre koncerter i løbet af den internationale Rostropovich-festival. 29.-30. marts spiller orkestret i Moskvas Tjajkovskij-konservatorie, og den tredje koncert bliver i Skt. Petersborgs Sjostakovitj Filharmoniske Akademi. Orkestret vil især spille Picker, Elgar, Sjostakovitj og Schubert.

**RADIO SCHILLER 3. april,
2017:**

**Vinder Trump eller
efterretningstjenesterne?**

**Vil Trump alliere sig med
Kinas opbygningspolitik?**

Politisk briefing ved formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vinder-trump-eller-efterretningstjenesterne-vil-trump-alliere-sig-med-kinas-opbygningspolitik

Repræsentant for det danske

Schiller Institut på LaRouchePAC Manhattan- møde: Hvordan ser I virkningen af dette skifte i USA's politik på resten af verden, der endnu ikke er i det nye paradigme?

... Men i Europa har vi et politisk lederskab, som man kunne sige ligesom sidder fast i en tidslomme. I denne tidslomme går resten af verden fremad, og de sidder fast i denne tidslomme, denne glasklokke, som de bliver ved med at støde hovedet imod. Og derfor spiller vores organisation, Schiller Instituttet og vore allierede organisationer i Europa, en nøglerolle som lederskab for at bringe Europa ind i dette nye paradigme.

Næstformand Michelle Rasmussen havde følgende indlæg og spørgsmål på LaRouche PAC's borgermøde på Manhattan, New York, lørdag, 1. april:

Jeg er Michelle Rasmussen, og jeg arbejder for Schiller Instituttet i Danmark og er her på besøg. Jeg vil gerne give et øjebliksbillede af, hvordan tingene ser ud fra Europa, for det er ligesom folk i Europa står på usikker grund: På den ene side har man, mod øst, det nye paradigme, der anføres af Kina med Rusland og de andre centraleurasiske lande, der er involveret i Bælt & Vej-politikken. Og på den anden side, mod vest, har man potentialet for, at USA rent faktisk ændrer sin

politik. Mod øst har vi en konkret transformation. Mod vest ville jeg sige, at der mest er et potentiale for en transformation, med tale om det Amerikanske System, infrastruktur, Glass-Steagall, med ideen om at få et nyt forhold til Rusland; samt de meget spændende udsigter med topmødet mellem Xi Jinping og præsident Trump; Trumps NASA-tale, osv.

Men i Europa har vi et politisk lederskab, som man kunne sige ligesom sidder fast i en tidslomme. I denne tidslomme går resten af verden fremad, og de sidder fast i denne tidslomme, denne glasklokke, som de bliver ved med at støde hovedet imod. Og derfor spiller vores organisation, Schiller Institutet og vore allierede organisationer i Europa, en nøglerolle som lederskab for at bringe Europa ind i dette nye paradigme. For vi har en lille organisation i nogle af landene, og vores politik har altid været, at vi ikke nødvendigvis forventer, at de europæiske lande vil vise vejen, men at vi måtte så frøene for LaRouche-programmets politik for den dag, hvor USA tager skridt til det. Så måtte vi have sået frøene, så de europæiske lande kunne komme med.

Det er, hvad vi gør. Vi har, f.eks., ganske kort, i Italien haft omkring 12 forskellige lovforslag for Glass/Steagall-bankopdeling i løbet af de seneste tre år. Alle partierne, undtagen det førende parti, er for Glass/Steagall-bankopdeling, og for blot to uger siden begyndte man omsider at drøfte det i parlamentsudvalget.

I Frankrig har vi en enorm chance i de næste fire uger, med Jacques Cheminades kampagne, der er i færd med at opbygge en national bevægelse. De har kontaktet 30.000 borgmestre for at skaffe 500, der ville støtte Jacques. Han vil få massiv lejlighed til at komme i medierne. Hans program vil blive uddelt til hver eneste husstand i Frankrig. Dette sker inden for de næste fire uger.

I Tyskland har vi netop haft en vellykket Krafft Ehrlicke-

konference om udforskning af rummet. I Berlin har vi en valgkampagne.

I Sverige er Glass-Steagall netop blevet diskuteret i det svenske parlament, for en eller to uger siden; forslaget blev nedstemt, men det blev diskuteret. Og vore folk i Sverige lavede en indsats for at forsøge at standse krigen mod Yemen, og vi har Hussein, vores leder i Sverige, der arbejder med den arabiske version af vores Verdenslandbro-rapport.

Og i Danmark, som I hørte for et par uger siden, havde vi et vidunderligt gennembrud med koncerten for en dialog mellem kulturer, hvor folk hang oppe under loftet, så mange mennesker kom; og den vidunderlige udveksling af traditionel musik fra hele verden, inkl. fra Rusland og Kina, og også med europæisk opera og klassisk musik.

I parentes bemærket, så blev Alexander Hamilton født i Vestindien; han blev født på en britisk ø og voksede op på Sankt Croix, som var en dansk ø. Den danske statsminister, der netop har mødt Trump, besøgte i denne uge Jomfruøerne, fordi det er 100 år siden, danskerne solgte Jomfruøerne til USA. Alexander Hamilton voksede op på Skt. Croix [USVI], der dengang var en dansk koloni, og det har en vigtig indflydelse i amerikansk historie, for Alexander Hamilton var ikke fra nogen delstat! Alle de andre kæmpede for deres egen del, vores stat først, vores stat først. Men Alexander Hamilton stod over dette, han opererede ud fra standpunktet om principperne for frihed, og hans bestræbelser på at etablere en centralregering har forbindelse til dette: han var ikke bundet til en bestemt delstat. Det var blot en parentes.

Men, hvordan ser I virkningen af dette skifte i USA's politik på resten af verden, der endnu ikke er i det nye paradigme?

Diane Sare: Jeg tror, det bliver meget ulige fordelt, for steder synes at have en masse fraktioner, som vi ser det i Tyskland, hvor der er folk, der virkelig gerne vil arbejde

sammen med Rusland, især industrifirmaer osv. – og så er der Merkel. Så jeg tror, det bliver et *chok*, hvis vi får USA til at skifte politik, det bliver et virkeligt chok. Og jeg tror, det vil styrke folk, der ved, hvad der er rigtigt. Som ikke ønsker krig, som mener, de bør orientere sig mod Rusland, som ikke har haft mod til at sige det. Jeg tænker – da jeg var i Sverige sidste efterår, talte vi om, at hjernevasken imod Rusland var spektakulær! Man tror, det er slemt her, og det er slemt her, men jeg havde en nær ven, der boede på Gotland, denne ø mellem Sverige og de baltiske lande, og hun var fuldstændig overbevist om, at der er russiske spioner overalt på øen! Og det svenske militær må opruste for at forberede sig på en russisk invasion.

Jeg mener, at et skifte i USA sluttelig kunne give en masse optimisme. Men det bliver interessant; jeg tror, det bliver meget ulige fordelt, og jeg tror, det vil forårsage nogle uventede resultater.

<https://larouchepac.com/20170401/manhattan-town-hall-event-diane-sare>

Michelle start på 46 min.

**Overvind staten i staten for
at sikre det nye paradigme.
LaRouche PAC Internationale
Webcast,**

31. marts, 2017; Leder

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Jason Ross: Godaften. Med mig i studiet i dag er chef for EIR's Washington-afdeling, Bill Jones.

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Udskrift af webcast, engelsk:

DEFEAT THE DEEP STATE TO ENSURE THE NEW PARADIGM!

JASON ROSS: Hello. It is March 31, 2017; and you're joining us for the weekly Friday LaRouche PAC webcast. My name is Jason Ross, and I'm joined in the studio today by {EIR}'s Washington DC Bureau Chief Bill Jones. We're going to have two main parts to the discussion tonight. The first aspect we're going to be dealing with is what's called Trumpgate; or the idea

that Vladimir Putin not only put Trump in power, but is actually running the Trump administration and setting policy. To discuss that with us, we had an interview earlier today with retired CIA analyst Ray McGovern; who worked in the CIA for multiple decades and is one of the co-founders of VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). So, let's go ahead and get the first clip from the interview with Ray McGovern.

ROSS : First off, setting the stage, ever since Trump was elected, and especially since his inauguration, there has been a growing chorus of claims about Vladimir Putin putting Trump in office by directing the election; and of even directing Trump's policy. That, in effect, Vladimir Putin is running the United States government. So, first off, is this true?

RAY MCGOVERN: Well, if it is, then I don't know anything about Russia or the Soviet Union. I was counting up the years that I've been immersed in Russian studies; it goes back 59 years when I decided to major in Russian, got my graduate degree in Russian. Taught Russian; was the head of the Soviet foreign policy branch at the CIA; briefed Presidents on Gorbachev. I like to think I learned something about how Russian leaders look at the world. When I heard this meme going around that Vladimir Putin clearly preferred Donald Trump, my notion was, well, here's Vladimir Putin sitting with his advisors, and he's saying

"That

Trump fellow; he's not only unpredictable, but he's proud of it.

He brags about it, and he lashes out strongly at every slight; whether it's real or imagined. This is just the guy I want to have his finger on the nuclear codes across the ocean." It boggles the mind that Vladimir Putin would have had any preference for Donald Trump. That's aside from the fact that everyone – and that would include Vladimir Putin, unless he's clairvoyant – knew that Hillary was going to win.

So, just to pursue this thing very briefly, if the major

premise is that Vladimir Putin and the terrible Russians wanted

Trump to win; then you have a syllogism. Therefore, they tried

to help him; therefore, they did all kinds of But if you don't

accept that major premise, the whole syllogism falls apart; and I

don't accept that major premise. Putin said it himself: "I don't have a preference." And I didn't have any preference; I happened to be in Germany during the election, in Berlin. It was

exciting, because the German anchors didn't know what to say, to

make of it; and my German friends were saying "We have a German

expression here; the choice between Trump and Hillary Clinton is

eine wahl zwischen Pest und Cholera." That means it's a choice

between plague and cholera. I said, "You know, I kind of agree."

That's why I not only voted for Jill Stein; but was proud to – on the environment, on all the major issues, she had it right.

The others did not. That's the way I looked at it. I kind of

think that's the way Putin looked at it; and when he said "I don't have any preference," he probably meant he didn't have any preference. So, that syllogism falls down.

Now, just pursue that one little bit here. Everyone expected Hillary to win; everyone. We're talking Summer; we're talking Fall as Trump disgraced himself in one manner or another.

He could never win, right? And nobody thought that Hillary was such a flawed candidate that nobody trusted her; that she might lose. So, you hear what I'm saying? "Well, it looks like Hillary is going to win. Looks pretty sure she's going to win.

So, why not hack into her mechanism there in the Democratic National Committee? If I get caught, well she may be angry with me, but what's to lose?" I don't think so. Putin is a very cautious fellow. If he thought Hillary was going to win, like the rest of us did, the last thing he would want to do is hack into their DNC apparatus and be caught; because he would likely be caught. And have an additional grievance for Hillary to advertise against him. So, it falls down on logic alone.

Now, luckily, you mentioned Veteran Intelligence Professionals for Sanity. We are the beneficiary of a membership whose expertise in intelligence matters just won't quit. This includes four former high officials in the National Security Agency – retired; one of whom devised all of these collection systems that NSA is still using. His name is Bill Binney. He and I are very close. He writes for us; and he helps me write things. What he has said from the outset – and this is five months ago – is that this could not be a hack; it had to be a leak. And for your listeners or your viewers, a hack goes

over
the network.

ROSS: You're speaking of the DNC?

MCGOVERN: Yeah, I'm talking about the Russians – thanks for interrupting; the Russians are accused, of course, of hacking into the Democratic National Committee emails and they're also accused of surfacing the Podesta emails. Bill says, "Look, I know this network; I created pretty much the bones of it. And, I'm free to talk about it. Why? Here are the slides that Ed Snowden brought out; here are the trace points, the trace mechanism. And there are hundreds in the network. So, everything that goes across the network, Ray, and I know this is hard for you to believe, and you're looking at me real strange, but {everything}. You know where it starts and you know where it ends up; everything." So, if this was a hack, NSA would know about it. NSA does not know about it. As a matter of fact, the CIA and the FBI said "We have high confidence that the Russians did this." The NSA, which is the only real agency that has the capability to trace this, said "We only have moderate confidence." In the Army, we called that the SWAG factor – it's a Scientific Wild-Assed Guess. So, NSA doesn't have the information. If they had the information, I'm pretty sure they would release it; because this is not rocket science. Everybody

knows how these things work, particularly since Ed Snowden revealed the whole kit and caboodle.

ROSS [live]: This is part of the interview; the entirety of which will be available on the website coming soon. It was an hour-long discussion with Ray McGovern. Just to follow up on that, or continue, the British origin of the attacks on Trump were seen in the dossier that was compiled by former MI-6 operative Christopher Steele; who put together the large dossier of supposedly compromising material on Donald Trump that was first published in its entirety on Buzzfeed, but which had been spoken of in anonymous sort of way by press outlets before that. The incredible assault on Trump here, this doesn't represent a Democrat versus Republican type of conflict; what this represents is whether we're going to have the elected government. Donald Trump is the elected President of the United States; he was elected. He won the election; he was elected. Whether we're going to have an elected government run the United States, or whether the Deep State – the intelligence agencies in the United States and in Britain, very significantly – are going to have their way in determining what our policy will be. Specifically in seeing the Trump openness in resetting the relationship with Russia, with an openness towards China and with an increasing adoption of the American System outlook, this is not the type of policy orientation that this Deep State apparatus; hence, the attacks.

Ray McGovern and Bill Binney co-authored an article three

days ago, called "The Surveillance State Behind Russia-gate".

I

just wanted to read a very short part of this. They write:

"Although many details are still hazy because of secrecy

and further befogged by politics it appears House Intelligence

Committee Chairman Devin Nunes was informed last week about invasive electronic surveillance of senior U.S. government officials and, in turn, passed that information onto President Trump.

"This news presents Trump with an unwelcome but unavoidable

choice: Confront those who have kept him in the dark about such

rogue activities or live fearfully in their shadow.

"What President Trump decides will largely determine the

freedom of action he enjoys as president on many key security and

other issues. But even more so," write Ray McGovern and Bill Binney, "his choice may decide whether there is a future for this

constitutional republic."

Very strong words. In the past month, on March 4th, we saw

Trump's announcement that he was surveilled by the outgoing Obama

administration; he used the word "wiretap" at times, for which he

was attacked for his choice of language. But the statement still

stands about surveillance. On March 20th, FBI Director Comey testified that he was investigating the Trump administration; guess he didn't have any time to investigate the Saudis. Just today, Wikileaks came out with a report in which they released the latest section of what they are calling "Vault 7"; which

is a collection of material from the CIA – documentation and source code. What this latest release showed was "Project Marble", as the CIA called it; which revealed a program that they had to obfuscate their own creation of cyber weaponry of malware and other types of attacks, and the ability to easily attribute such attacks to other state actors. Including the ability to – while making it look as though an attack came from Russia, also include a seeming cover-up of Russian tracks; so that a security researcher might feel that they had stumbled across a clue by finding Russian language comments in this cyber attack weapon, when really it had been planted from the beginning. This of course raises the question of attribution at all, and in particular about the DNC hacks. The FBI never investigated the DNC computers; and all the complaints about Russian involvement and Russian malware came from CrowdStrike, an independent firm. Which, if it's up against the CIA and a colossal program to be able to obfuscate the actual origin of internet attacks, makes it very unlikely; in addition to, as Ray McGovern said, all signs point to this and the Podesta emails being leaks rather than hacks anyway.

So, let's hear our second clip that we have for the program from Ray McGovern.

MCGOVERN : I think Nunes wants to do the right thing. Whether he'll succeed or not is anybody's guess. All I can say is, he's up against formidable opponents; witness what

the ranking member or minority leader of the Senate, Chuck Schumer, has said outright to Rachel Maddow.

ROSS : Yeah. It puts the ranking and ranking.

MCGOVERN: Yeah, you got it!

ROSS: I think this story or picture that you've painted really gives us something that we need to do; because if this is to be fought out only among institutional layers, it's a tough fight. It's something where if people are aware, as we're able to make known to the population more generally that this is a fight; that this isn't about Democrats versus Republicans. This is really much more about Deep State versus the potential of elected government to determine our course. The threats of say, blackmail via the FBI or other intelligence agencies, the dossiers that no doubt exist on these elected officials; that stands as a threat if people aren't aware of that being the MO [modus operandi-ed.]. I think people are more familiar with the way the FBI targetted Martin Luther King; urged him on more than one occasion to commit suicide to prevent these kinds of documents from getting out. I think it really means that there's something for all of us to do in terms of making sure that this is known; making sure that the terms of the fight are known, to make it possible to win this one.

MCGOVERN: Exactly; and those were wiretaps, back in the

late '50s, early '60s, those were real wiretaps. You're quite right; that was heinous. Now, I asked Colleen Rowley, who's as I say, the expertise we have available to us at Veteran Intelligence Professionals for Sanity won't quit. Colleen was the counsel of the Minneapolis division of the FBI; she was the one who wrote memos to the Director saying this is how we screwed up on 9/11. She's got guts that won't quit as well. I said, "Colleen, Robert Kennedy – my God! Robert Kennedy, Attorney General, allowing, authorizing the FBI to try to persuade Dr. King to commit suicide? How do you figure that, Colleen?" And she said, "Ray, wiretapping; J Edgar Hoover. Bobby Kennedy would know that J Edgar Hoover has lots of information on all those pretty girls that he and Jack used to invite to the White House pool and all of that stuff." She's imagining this; but the reality is, Robert Kennedy would know that J Edgar Hoover would have lots of material to blackmail not only him, but his big brother.

That's big; and that's why when all this came out in the mid '70s, they created these laws and created these Oversight Committees, which for a while, did their job. Now, they're hopelessly unable, unwilling; they don't want to know this stuff, and they don't know it for that matter. The intelligence officials say "They don't want to know this, so why should we tell them?" As for citizens, I would emphasize that this whole business when Edward Snowden came out with his revelations in June of 2013, what happened? Well, people say, "Well, isn't this

interesting? Everything, they intercept everything! Emails, telephone calls, wow! Luckily, I have nothing to hide." So, we

asked someone from the Stasi – Stasi is the old East German secret service; and if people have seen "Das Lieben Der Anderen"

– "The Lives of Others" – an Academy Award film about East Germany and the Stasi. The Stasi was their KGB. You get a picture of what they did. Wolfgang Schmidt – his real name by the way – a Stasi colonel, is interviewed. One of the Americans

sits down and asks, "Wolfgang, what do you think about people in

America when we say 'We have nothing to hide'?" Schmidt says, "This is incredibly naïve. Everyone has something to hide. You

don't get to decide what they get on you. The only way to prevent it from being against you, is to prevent it from being collected in the first place." Beautiful, you know? If they collect it, they can use it. They don't read it all; they don't

listen to it all. But they put it into these little files – they're not files, but they're ...

So, yeah, {all of us}. What Edward Snowden said about "turnkey tyranny." If you have these kinds of private information

about {everyone} including the President and Michael Flynn and all his associates, back in October-November-December; well, you

have the ability, if not to win the election, then to at least to

destroy or make these folks seem beholden to the {Russians}, of

all places, and disarm the attempts that Trump wants to make, vis-à-vis Russia.

Now, I would have to tell you, that I am against everything

Trump stands for, internally. I think he's not only unqualified to be President, but all his instincts are terrible. Okay, so put that on the record. I think I already said I voted for Jill Stein. That said, even a broken clock is right how many times a day?

ROSS: Twice a day.

MCGOVERN: Yeah. He's right about Russia. If he were to say to Vladimir Putin, "Look, I don't think we need to put more troops in the Baltic states or Poland; so why don't I pull out those troops, and you pull out the troops on the other side? It's a deal?" I'm morally certain Putin would say, "It's a deal!" Now, what would that mean? That would mean what Pope Francis, to his credit, called "the blood-drenched arms traders" would lose out, big time. Peace: bad for business. Tension: very good for business. So, there's a lot at stake among very, very powerful people; and if Trump can make this stick – this is not a puny, incidental issue, it's a transcendental one.

I was more afraid that Hillary would bring us to a nuclear confrontation than Trump. I didn't like Trump on the environment, because I have nine grand-children. Don't Senators and Congressmen have grand-children? Don't they give – So, for me it was a choice between pest and cholera. But, here we have a possibility for a new what the Germans call {ostpolitik} – a new policy, looking to the east. Take my word for it; I've looked

at

what the Russians have done. I've looked at heyday of the relationship of the United States and Russia, which goes back to

October of 2013 when Putin pulled Obama's chestnuts out of the fire by persuading the Syrians to destroy or (have destroyed) all

their chemical weapons {on U.S. ships}. Okay? Nobody knows about

that but the United States.

But the neo-cons, the people who want to create a {bad}

atmosphere in relations between the United States and Russia – they know about it. It only took them six months to mount a coup

on Russia's doorstep in Kiev, Ukraine. And that's where all this

trouble started: Russians accused of invading Ukraine – not true; of invading Crimea – not true. All that stuff was artificially pumped up. It's just as easily tssuuuu, deflated.

And Trump, if he's willing to do that, well, that would be a biggie.

So, being right two times a day is better than never being right.

ROSS [laughing]: Well put.

MCGOVERN: I think.

ROSS: Great! Thanks very much, Ray. Thanks.

MCGOVERN: You're most welcome. Thanks for asking. It's very rare that I get a chance to review what I observe. LaRouche PAC

Friday Webcast, March 31, 2017

ROSS: To fill in one thing on that, regarding Sen. Schumer:

in January, Schumer was on the Rachel Maddow Show, and he said he thought Trump was "really dumb" for taking on the intelligence agencies, because "they've got six ways from Sunday to get back at you." Schumer was saying, "Don't get on the bad side of the intelligence agencies, or they're going to make you pay for it."

A very direct and cowardly and craven admission that there is a power in government besides the elected government. Just a disgusting thing to say.

Let's shift now to our other topic, which is where we {can} go in the United States, once we throw off the yoke of this opposition to collaboration in the world. The promise that we see, for example, in the upcoming meeting taking place April 6-7 next week at Mar-a-Lago with President Xi Jinping of China and President Trump. Bill, what's the import of this meeting happening? Where could we go if this shakes out well?

BILL JONES: It's a very significant meeting. It is a watershed meeting in a variety of ways. First of all, the two major countries in the world – China and the United States – getting together in this way at the highest level, is, of course, something that affects the entire world. But it's important, especially now, because you have a new administration, with a new policy, with a new direction, trying to revive the U.S. economy, trying to bring back a lot of the economic growth that has been lost over the last few decades. The question for the Chinese,

is

what is that policy, what effect does it have on us, and how do

we fit in? It's going to be a meeting that doesn't lead to any specific what they call "deliverables." You're not going to have

communiqués saying we're going to do this, we're going to do that, coming out of the meeting.

The Trump administration is still getting itself organized.

Many of the issues, including the issues that are matters of controversy between China and the United States, have not been worked out, because the people are not in place in the departments at this point. Those include the South China Sea, the

Korean nuclear question, the trade issue – which is very important, of course, for the Trump administration. These things

still have to be worked out. They will be discussed. In fact, they will, probably, have at the top of the agenda, of going through them one by one, to determine this is where we stand, where do you stand? – to try to get an understanding of where the two sides lie on issues that to some extent separate them.

The importance of the meeting, if it is successful – and I

think it will be successful; it's happening at a very early stage

in the administration. It's not so often that a summit of this nature will be held – what is it? – two-three months from the inauguration of the President. Both sides agreed that they wanted

to have this. Both of them felt that there was a necessity of getting together at the highest level in order to really get to

know where the two stand, and really getting to know each other

in a very different sense. They've had communication from the

get-go. There were two phone calls. There were a number of letters that went back and forth; so they're not strangers to each other. But it's that time of {meeting}, where they can talk one-on-one, or with people that they decide to have with them at any particular point. Probably will be a one-on-one meeting with interpreters at some point. They will get to learn the mind of the other person.

This is extremely important because during the course of the election, as is often the case, many things are said which don't necessary don't reflect anything on policy. We've had the uncertainties about the Taiwan issue. At one point it was unclear for the Chinese if the One-China policy was still going to be followed by the Trump administration. And certain things that were tweeted or said in the spur of the moment were taken seriously by Beijing; and so there was a lot of uncertainty and a certain amount of trepidation. Most of that has been cleared up. The One-China policy stands fast. This, President Trump has made clear.

More importantly, on the lower level of high-level meetings between Secretary of State Tillerson and his counterpart, Foreign Minister Wang Yi, he did something that no other official has ever done. He reiterated what has been the explicit Chinese position with regard to the China-America relationship. He said, "No conflict, no confrontation, mutual respect, and win-win cooperation." He's taken a lot of heat for doing that, because

that has not been what the United States has said; it's what the Chinese have said and indicated this is what they want. By saying it, Tillerson indicated that the United States was on board these basic policies.

On the basis of that, they are able to have their meeting. I think it will be a good meeting, because President Trump is a very good host. He has shown that in a lot of the summits that he's had. President Xi is also – although these are two very different personalities – they're both really "people persons."

They know how to talk to people in all categories of life. President Xi is really unique in one sense among many Chinese leaders, some of whom are much stiffer, because he {does} go to the people; he {does} know them; he {has} worked amongst them. President Trump, although he was an industrialist, a very wealthy man, he could go onto the work sites, he could talk to the people down there, he could get a feeling for what they were all about.

I think these characteristics will allow them to establish a rapport, perhaps even a warm relationship, in understanding each other. That is extremely important because as we move into the administration, as policy takes place, a lot of these difficult issues, like the issue of trade, will be coming up. President Trump, of course, was very explicit on that in his campaign. He wants to have fair trade; he's not a "free-trader," letting the

market decide. He has made references to the American System of Henry Clay. He probably will move to tariffs on certain products, in order to create a basis for industrial production in those areas where the United States has lost jobs to low-wage producers. It's a new element that the Chinese also have to take into consideration.

And, of course, it seems to me that if there is this understanding, and President Trump wants to move forward on maybe being less open in terms of trade on certain products, there is a possibility of giving the Chinese added capabilities, because they may lose some of the market on certain trade, but they can, for instance, have a larger market in terms of investment in infrastructure. President Trump also has committed to \$1 trillion in infrastructure in the United States, to rebuild the roads, rebuild the highways, rebuild the cities, and the infrastructure. \$1 trillion. He is not going to get that from industry; industry is not generally interested in waiting 10 years to get a payback on investment that they make. Unfortunately, the United States no longer has the types of institutions that could finance this. That may change; if Trump goes with the American System, maybe he will move in the direction that Lyndon LaRouche has indicated in his four points, by setting up an infrastructure bank or a development bank like the Hamiltonian bank; like the First

Bank

of the United States, to finance this. But, in that case, you have China also with a lot of capital that they could invest and

{would like to invest} in the United States; which could assist

President Trump in his attempt to rebuild infrastructure.

This came up in a meeting today at CSIS; I raised that type

of a trade-off, and the people generally were positive to this notion. If some kind of infrastructure bank or a group or fund

in which the Chinese could go and invest, were set up; this would

be a possibility for them investing in the United States.

There

are many difficulties with that, but it may also be something that the Chinese are interested in. In fact, the question of taking much of their capital, which has hitherto been invested in

Treasury bills, and putting that into a fund for infrastructural

investment has been mooted both privately and in public in the media in China. So, there may be a possibility that the Chinese

leader coming here, will also have something to offer; may make a

proposal of this nature, which would then set the stage for moving further.

So, I think this is an important meeting, because it will

really provide the basis for economic development; and the Chinese are in the forefront of this economic development.

Not

simply by having become a major – in fact, the second major – economic power in the world; but through their Belt and Road Initiative, they have then offered this type of development to

the other countries of the world – especially in the developing sector. All countries are invited to this; including the United States. So, if you have some kind of an agreement in regard to these issues on infrastructure, trade, the United States can then become a part of the Silk Road here in the United States itself.

ROSS: Bill, could you tell us more about what lessons we could learn from China on financing? China has been putting a tremendous amount of money into infrastructure. They have a wonderful high-speed rail network, the most extensive in the world; which is going to be doubled within a decade or so in terms of its extent. You had mentioned something about the opportunity to invest Treasury bonds in something more productive. What can we learn? How are they doing this? What can we do here?

JONES: Well, obviously, what the Chinese are doing is what the United States used to do. You go back to the FDR period, and you will see that this is what was done. The institutions that were established to build the TVA, to finance development; to create the industries at the point in time when we were in the Great Depression, were all here as institutions which promoted the development of private industry. But creating the basis on which that private industry can move in. This is the Hamiltonian system; this is the way the United States was created. We

were

not based on free trade; we fought against free trade.

Hamilton

introduced tariffs in order to prevent the British from dumping

their products on the US economy; making it impossible for us to

produce our own products and ever becoming an industrial nation.

That was reinstated at various times in our history when the free trade mania took place, leading to devastation; it was revived at various points. Abraham Lincoln did it; President McKinley did it. Roosevelt in his own way did that; and it's been a very successful model. The Chinese have used that, given

their own specific circumstances, with largely state-controlled

industries, they nevertheless have used this Hamiltonian or you

called it a Listian model; since the influence of Germany on the

Chinese economy was very great in the last century. They used this policy in order to develop their industries. They have a free market; they have individual entrepreneurs; they're very successful in computers and other fields. But there is a government which is responsible for the good of the people; for

the people's welfare – or as the Chinese call it, the people's livelihood. Therefore, they must make sure that things work so

that these industries operate to the benefit of the people.

We

had that system, too; we have it in our Constitution. The Federal government is responsible for the General Welfare; that

is a broad notion. That means that people cannot be put on the

scrap heap, they can't be out of work a long period of time; there must be measures that are taken to assure them that they can survive and their families can survive. We've gone away from that system; we've become much more anarchistic in this free market system, and a lot of people have suffered.

When President Trump was elected, to the surprise of the large majority of the citizenry and of the world, it was simply by appealing to the changes that were necessary to move away from that type of system toward one which could secure a livelihood for the American people. The Chinese can serve as a model for that; it's a little bit different, but the principle is the same.

The principle of this Hamiltonian system. We have to begin to reconstitute institutions that can provide credit guarantees to our industries, to our construction companies; so we can build those roads, highways, nuclear power plants, things like that which we need. We also have got to reinstitute the tried and true separation of speculators from the legitimate commercial bankers; that's called Glass-Steagall, and that was the law between 1933 and 1998. It meant that the speculators, the gamblers, those who want to make quick bucks in a short time, even though there's tremendous risk, they cannot go into the banks and take Grandma's money and use that for the speculation to the detriment of Grandma if they lose. And the losses, of course, in the financial system have been extremely great.

So, that has to be reinstated again. We have to prevent the Wall Street culprits, the pirates, from stealing our wealth and the wealth of people who have invested in their banks. If that is done, then we cut off the fluff that is the fictitious growth

of

the paper economy, and have the capability of using the funds that are available to extend a credit system in the United States

to build and to create greater wealth tomorrow as a result of this investment today.

ROSS: So, once we get Glass-Steagall passed, once we trim off this cancerous speculation and make it possible for credit to be going into productive purposes, what do you see as the potential physical types of cooperation with China? You had mentioned earlier that if Trump puts up tariffs, China may see this as acceptable from the context of Chinese businesses being able to open up in the United States as well. When you think about the kinds of physical investments that need to be made on things like railroads in particular, something where China has a great deal of home-grown expertise at this point, including the development of maglev rail; or nuclear plants, which China is building the most of in the world, most of them are being built in China right now. What do you see as the need or the potential for physical economic cooperation with China, for us to have a physical economic recovery here?

JONES: There are a variety of way they could do this. There could be direct investment – look, they made a proposal to build high-speed rail in California going from LA to Las Vegas. They also invested in Las Vegas a lot, too; there's a lot of

infrastructure there. However, that didn't go through, because there were concerns whether it's security or whatever concerns; maybe because it was a state-owned enterprise. But those things are going to happen. I think the important thing is, if the rules are lifted, so that China has a greater possibility of direct investment; they could do that. There's also another option; and some people are concerned that if China owns our railroads, where do we stand and what does this mean for the United States? We can get around that through this idea of creating this fund or a national bank. The national bank of Alexander Hamilton, the money was lent from international lenders; it was really the Dutch who were doing this. We owed them the debt, and by creating a debt repayment plan, they were willing to put more money into the United States. The bank could accept money from US people; it could also potentially accept money from foreign investors as well. This would be a way for China – and this has actually been proposed by the head of the China Central Investment Corporation; who said we have all this money in Treasury bills, and we're getting maybe 1% or 2% interest on the Treasury bills. We would be just as happy to invest this in an infrastructure fund, where we might get 2% or 3% – a low interest rate it has to be, because it's long-term; but better than they're doing now. That money would then be readily available for the United States also, if they have the capabilities; if we have the workers and the materiel and everything to do it ourselves. But they could also contribute as well; they could contribute with their expertise as they have done in Africa, in Asia and Latin America. They know the ropes

in terms of high-speed rail; they know the problems involved in it. They know all the technicalities of it because they've built so many of those; but we haven't built any high-speed rail, so we're kind of starting from scratch. They could come to offer their technical assistance, or even offer capital to try and get these things started. There are many ways that this can be resolved, and there are ways that have been indicated clearly by Chinese representatives that they would be happy to do things like this. So, the only thing is, we have to have a situation where the only thing that is done on trade – and nothing draconian should be done, because that would cause a major problem. But whatever is done on trade, there is a quid pro quo; something that China gets to their advantage so that you have a win-win situation as people are saying.

With regard, of course, to the summit, what has been emphasized by the Chinese, of course, is that element of mutual respect; and this is absolutely key, this is why there is a certain amount of trepidation. China is a major country; it is effectively a great power at this point. They are a very proud people, and they have a right to be; as Americans are a proud people. But in the United States, this is not so well understood because of the attitude toward China and the Chinese which existed during the entirety of the 1800s going into the 1900s with the Chinese Exclusion Act and all these measures that were taken to keep the Chinese – who built our Transcontinental Railroad – out of the country. People saw them as people who

didn't have a culture, who lived at a very low level; and they just did not understand the greatness that was China. We understood that in the beginning in the American Revolution; Benjamin Franklin was the first major Sinophile, the lover of China. He wanted to introduce many of these projects that Confucius – the great Chinese philosopher – had been talking about in terms of creating a leadership. He wanted to implement that here in the United States; but that was lost. And that is a big loss, because things may go well at the top level, but there also has to be this understanding between the peoples. There's going to be more exchanges; there are going to be exchanges on the economic side. If these programs go through, you will have Chinese technicians and engineers coming and helping in the United States; you'll have more Chinese tourists – and there are many of them coming in today. And hopefully, you'll have more American tourists going to China to learn the culture and the society; to get to know it better. Because as they get to know it better, they will understand the importance of the nation and the importance of the relationship that we have with China.

So, much can come out of this summit meeting, and I'm relatively confident that it will be successful; at least to the extent that the two leaders of the two major nations in the world will have a greater understanding of the other's views, of the other's wishes, of the other's motivation. If you have that, then you have the basis on which these other problems – trade, South

China Sea, the Korean nuclear program – can be more readily resolved.

ROSS: Thank you very much. On the aspect of moving forward and China's role in developing new things, I know that China has made a push on changing the conception of "Made in China" meaning some cheap junk, to "created in China"; to the fact that there's a development of an ability to create new products. You brought up the entrepreneurship in many fields; we see it in the high-speed rail, for example. You definitely see it in the Chinese space program and Chinese efforts towards fusion research.

I wanted to let our viewers know and ask you to say a bit about a conference that was held last Saturday in Munich, Germany. A conference on March 25th for the 100th anniversary of the birth of the German space visionary, space pioneer Krafft Ehrlicke. I know that Bill, you were fortunate to be able to attend this conference; and the videos of it will be posted on the Schiller Institute site in a somewhat short period of time, I hope. Could you tell us a bit about it from your firsthand experience?

JONES: This is an attempt to revive an understanding of a person who really was undoubtedly one of the greatest of the space pioneers who worked in the US space program. He was a part of the German team that came over from Peenemünde. Everybody knows Werner von Braun, but nowadays they don't know Krafft

Ehrlicke; which is a shame, because he was one of the most genial of all of those pioneers. He was thinking hundreds of years ahead; he was thinking already in the 1950s of building colonies on the Moon. He actually had correspondence between him and Werner von Braun on how to get to Mars; both of them had written books on how to get to Mars. They had exchanges now and then where Krafft would make suggestions on how you would do it; and von Braun would respond. But he was also a very unusual individual, because he believed that the nature of man is that of a creative being; that man cannot stand still. He must always pursue the search for the new frontiers; this is in the fundamental core of human nature, that they must seek the new and develop the new. Because of this, of course, he came into contact with Lyndon and Helga LaRouche; and they just hit it off from the get-go. They were like souls. The last part of his life, he was working with the Schiller Institute and with the LaRouches to fight the zero-growth movement. When we came into contact with Krafft, during the period of transition from the great heyday of the space program to the low level of the zero-growth, back-to-nature movement, Krafft was conducting a lone fight in order to fight the philosophy that was being foisted upon the American people with the zero-growth movement. Of course, when he came into contact with the LaRouches, he realized that there was a greater forum on which he could operate; so they became very good friends. He went on tours together with them in order to talk about the space program; to try and revive an interest in space in those days.

The reason we're reviving it is not simply that it's his 100th birthday; he would have been 100 years old this week, if he had lived. He died at a very early stage; he was in his sixties – 1984 – he was still a relatively young man, but he had a serious ailment and he passed away at that time. We felt it was necessary not only to honor him and to raise an understanding in the broader public about his importance. But also given the fact that President Trump has expressed the intention of moving back into space in the message that he sent that he sent last weekend – in fact, the same day as the conference. We were able to put that on the film at the end of that; it had come in in the morning, and the conference went until the afternoon, so we showed that; and people of course were very surprised. They thought this was a conspiracy between us and President Trump; it wasn't that, it was just coincidence. But because this is now the re-orientation of the United States, it has created a new capability of moving in that direction that we lost many years ago. And that therefore the work of Krafft Ehrlicke, which again still remains to be realized, now becomes of practical importance for moving back into space. So, there was a kind of dual purpose for the conference.

ROSS: Great. I think if we compare the two images that

we've been discussing tonight – the attempt to prevent by any means a shift away from the anti-Russia, anti-cooperation policy

that had dominated the thinking of the previous administration;

we compare that with the potential that we have in cooperating with and working with the New Paradigm created by the LaRouches

over the decades, and being spearheaded right now on a policy front by China, we really have a great potential in store for us.

These assaults on Trump – Trumpgate – the idea that Vladimir Putin is destroying the United States; this stuff really will not

blow over. Given that Trump has attempted to turn the tables on

this by calling out the wiretapping, by calling out the surveillance, by taking on these institutions – domestic intelligence agencies and, of course, the British; this means it's possible to actually defeat this control or grip over the government of the United States and make it possible to set our

own policy, and a very good policy. And develop a future that we

can be proud of. So, we have a great deal of material about this

on our website; we've been almost every day continuing with updates to keep you informed about what can be done on this fight

against the Deep State here and in Britain. We will continue to

have more on that; and we need your help, we need everybody's help to make sure that we have the potential to be freed up to join the future that could be ours if we take up that chance.

So thank you, Bill, for joining us today.

JONES: Thank you for having me.

ROSS: Thank you for joining us, and we will see you next time.

USA: Vil I have FBI til at køre dette land?

Leder fra LaRouche PAC, 30. marts, 2017 – Lige siden den 4. marts, da præsident Trump korrekt sagde, at han var blevet »aflyttet« (overvåget) af Barack Obama, har der været et voksende anfald af frygt blandt nogle af vore senatorer og andre. De foregiver måske noget andet, men man kan læse virkeligheden i deres ansigter: de er rædselsslagne. Under dagens farceagtige høring i Senatets Efterretningskomite, om angivelige russiske, »aktive forholdsregler« imod USA, så vi senatorer, der svedte af frygt, i en grad, hvor de var totalt døde over for virkeligheden, pligt og fornuft. De havde fået at vide, at de skulle indbringe nogle vidner, som i størst mulig grad havde bidt på Ruslands-maddingen, som de kunne finde, til denne høring – men senatorerne overgik selv, i deres rædsel, ofte deres egne vidners frygtmagere.

Vær ikke en tåbe: Dette er ikke et spørgsmål og Demokrater versus Republikanere. Det er meget mere end dette, og af langt større betydning for vort land. Hvis man ser på disse senatorers ansigter, ser man to ord: »hemmelige filer«. Hvilket er præcis det, præsident Trump talte om den 4. marts, og ikke tilfældigt. Hver og én af dem ved, at deres mest personlige misgerninger findes i en fil, elektronisk. Ét

enkelt fejltrin, én forkert bevægelse, og sådan, så vil deres hustruer eller ægtemænd, og deres vælgere, være overrasket over at finde deres småsynder på aftenyhederne. Dette er, hvad vi simpelt hen plejede at kalde »FBI-filer«; FBI har altid specialiseret sig i afpresning. Husk, hvad de gjorde mod Martin Luther King, for gentaget at forsøge at drive ham til selvmord.

Det er ikke kun FBI – det er hele den nuværende form af det britiske imperieapparat i USA, som Barbara Boyd dissekerer det i *EIR's* udgave af 31. marts.[1] Men det er desuagtet FBI, med deres svulmende filer for afpresning mod alle og enhver.

Den 20. marts aflagde FBI-direktør Comey forklaring om, at han var i færd med at foretage en undersøgelse af USA's præsident. Hvem Helvede tror han, han er? Det er ganske enkelt forræderi.

Der er ting, vi endnu ikke ved; der er stadig ting, der skal frem om denne ondskab, men så meget er sikkert: Vore valgte repræsentanter – uanset parti – er ofre for FBI's afpresning. Hvordan vil de respondere? Og, mere præcist, og mere omgående – hvordan vil DU respondere? Som amerikaner og patriot, ligesom Martin Luther King, jr.? Eller ... som den beklagelsesværdige kujon, New York-senatoren Chuck Schumer, der sidste januar, den 3., instruerede et landsdækkende fjernsyns Publikum om, at Donald Trump var »virkelig dum« for at have kritiseret USA's efterretningstjenester, fordi de har »hundrede og sytten måder at hævne sig på dig«.

En uge fra i dag, den 6. april, vil Kinas præsident Xi Jinping komme her til et todages topmøde med præsident Trump. Sammen med præsident Xi kommer hele den Eurasiske Landbros eurasiske udviklingsplan for verden, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i årtier. Hvilket Amerika vil Kinas præsident finde her? Martin Luther Kings Amerika? Eller de af frygt svedende kujoners Amerika?

[1] [The Insurrection Against the President, And Its British](#)

Trump-præsidentskabets kamp handler om det Amerikanske vs. det Britiske System – Afgørelsen vil komme snart

Leder fra LaRouche PAC, 29. marts, 2017 – Britisk Efterretning er drivkraften bag den fortsatte optrapning af en ekstraordinær kampagne fra efterretningstjenester, der har streng kontrol over de store medier, for at drive præsident Trump ud af embedet på en fantasianklage om, at han skulle være kontrolleret af Putins Rusland.

I USA og Europa kæmper to narrativer mod hinanden, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, opsummerede her til morgen. Den første narrativ er, at Putin stjal det amerikanske valg, at Trump er illegitim og må fjernes. Den modsatte narrativ er, at »deep state« – »staten i staten« – efterretningskræfterne i London, NATO, NSA og CIA udfører et angreb mod præsident Trump i et forsøg på at tvinge ham til at træde tilbage eller blive stillet for en rigsret.

Én af disse narrativer bliver den fremherskende inden for de kommende uger; og, for den Amerikanske Forfatningsmæssige Republiks skyld, og for den internationale freds skyld, må vi hellere sørge for, at det er Trump-præsidentskabet, der overlever, og det bliver de Fem Øjnes efterretningstjenesters »deep state«, der afsløres i sine kriminelle handlinger.

Valget af Trump var ikke et simpelt resultat i et nationalt valg. Det var en del af en verdensomspændende bølge af vælgere, der afviser »globaliseringens« og frihandelens økonomiske fiasko, som er centreret omkring City of Londons politikker; og de afviser konstante amerikanske krige for regimeskifte og provokationer for krig med Rusland og Kina. Det er en bølge, som London, Bruxelles og NATO raser for at stoppe gennem dæmonisering af Rusland og Kina. Desuden er Trump blevet den første præsident i et århundrede, der holder taler om »det Amerikanske Økonomiske System« – det system, der gik til modstand mod og bekæmpede det britiske frihandelssystem, fra Alexander Hamilton og hele vejen til præsident Franklin Roosevelt.

Britisk efterretning lancerede »Trump-Rusland-skandalen« sidste år, med MI6-agenter, der udførte »politisk oppositionsresearch« i det amerikanske valg. Denne oprindelige, britiske skabelse, FBI – som aldrig var god til at fange forbrydere, men dygtige til at skaffe sig af med uønskede politiske ledere og samfundsledere – betalte for deres beskidte arbejde, og forsøger i øjeblikket at torpedere den ubelejlige formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes fra Californien, der har opdaget en bombe af en afsløring af efterretningssamfundets »deep state«.

Præsident Trump skal afholde et topmøde med Kinas præsident Xi inden for 10 dage om økonomisk udvikling og handel; dernæst ønsker han at gå videre til et tilsvarende møde med præsident Putin, ligesom han allerede har mødt Japans præsident Abe, om de samme spørgsmål. Britisk efterretning er fast besluttet på, at præsidenten skal tvinges ud nu, før han kan realisere disse møder.

Hvis det lykkes for efterretningstjenester og pressen og Demokrater, som de har pisket til en hob i McCarthy-stil, og de bringer denne præsident til fald, så vil ikke kun den Amerikanske Republik befinde sig i alvorlig fare for et kup, grundlæggende set. Truslen om Tredje Verdenskrig med Rusland

og Kina være tilbage på niveauet for Bush' krigskatastrofer og Obamas direkte krigsprovokationer imod de eurasiske magter.

Meget afhænger nu af Trumps, og Nunes', faste beslutning om at kæmpe. Det afhænger af Lyndon LaRouches bevægelse – der selv blev udset og angrebet af disse netværk, af de samme grunde, i 1980'erne, og overlevede og blev fremherskende – for at gennemtvinge den politik, der faktisk repræsenterer det Amerikanske System i dag.

Foto: Præsident Donald J. Trump og vicepræsident Mike Pence møder modtagere af Æresmedaljen, 24. marts, 2017. Medaljen er den højeste æresbevisning for mod over for fjendtlige styrker, skabt af en lov, der blev underskrevet af Abraham Lincoln.